EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/1115

af 31. maj 2023

om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Skove byder på en bred vifte af miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige goder, herunder træ, andre skovprodukter og miljøtjenester, der har afgørende betydning for menneskeheden, da de er hjemsted for størstedelen af jordens terrestriske biodiversitet. De bevarer økosystemfunktioner, hjælper med at beskytte klimasystemet, sikrer ren luft og spiller en afgørende rolle for rensningen af vand og jord samt for vandbindingen og genopfyldningen af vandressourcer. Store skovområder fungerer som en vandforsyningskilde og bidrager til at forhindre ørkendannelse i kontinentale regioner. Skovene er desuden eksistens- og indtægtsgrundlag for omkring en tredjedel af verdens befolkning, og ødelæggelsen af dem har alvorlige konsekvenser for levevilkårene for de mest sårbare befolkningsgrupper, herunder oprindelige folk og lokalsamfund, som er dybt afhængige af skovøkosystemer. Skovrydning og skovforringelse mindsker vigtige kulstofdræn. Skovrydning og skovforringelse øger også sandsynligheden for kontakt mellem vilde dyr, opdrættede dyr og mennesker, hvilket øger risikoen for, at nye sygdomme spredes, og for, at nye epidemier og pandemier bryder ud.

(2) Skovrydning og skovforringelse sker med alarmerende hastighed. De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) anslår, at 420 mio. ha skov — ca. 10 % af verdens tilbageværende skove svarende til et område, der er større end Den Europæiske Union — er gået tabt på verdensplan mellem 1990 og 2020. Skovrydning og skovforringelse er i sig selv vigtige drivkræfter bag den globale opvarmning og tabet af biodiversitet — de to vigtigste miljøudfordringer i vor tid. Alligevel mister verden fortsat 10 mio. ha skov hvert år. Skovene rammes også hårdt af klimaændringer, og der er talrige udfordringer, der skal håndteres for at sikre skovenes tilpasningsevne og modstandsdygtighed i løbet af de kommende årtier.

(3) Skovrydning og skovforringelse bidrager til den globale klimakrise på flere måder. Vigtigst af alt medvirker skovrydning og skovforringelse til at øge drivhusgasemissionerne gennem dermed forbundne skovbrande, permanent fjernelse af kulstofdræn, mindskelse af det berørte områdes modstandsdygtighed over for klimaændringer og en væsentlig reduktion af dets biodiversitet og modstandsdygtighed mod sygdomme og skadegørere. Skovrydning alene tegner sig for 11 % af drivhusgasemissionerne, som det fremgår af Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC's) særrapport fra 2019 om klimaændringer og land.

(4) Eftersom klimasammenbrud medfører tab af biodiversitet i hele verden, og tab af biodiversitet forværrer klimaændringerne, er de derfor indbyrdes forbundne, som nylige undersøgelser har bekræftet. Biodiversitet og sunde økosystemer er grundlæggende for en klimaresistent udvikling. Insekter, fugle og pattedyr fungerer som bestøvere og frøspredere, og kan direkte eller indirekte bidrage til at lagre kulstof mere effektivt. Skovene sikrer også den løbende genopfyldning af vandressourcerne og forebyggelsen af tørke og deres skadelige virkninger på lokalsamfundene, herunder oprindelige folk. En drastisk reduktion af skovrydning og skovforringelse og systemisk genopretning af skove og andre økosystemer er den største naturbaserede mulighed for at modvirke klimaændringer.

([1]) EUT C 275 af 18.7.2022, s. 88.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 19.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.5.2023.

(5) Biodiversitet er afgørende for økosystemernes og deres tjenesters modstandsdygtighed på både lokalt og globalt plan. Mere end halvdelen af det globale bruttonationalprodukt afhænger af naturen og de tjenester, den tilvejebringer. Tre vigtige økonomiske sektorer — byggeri og anlæg, landbruget samt nærings- og nydelsesmidler — er alle stærkt afhængige af naturen. Tab af biodiversitet truer bæredygtige vandcyklusser og fødevaresystemer, og det bringer fødevaresikkerhed og ernæring i fare. Mere end 75 % af de globale fødevareafgrødetyper er afhængige af dyrs bestøvning. Flere industrisektorer er endvidere afhængige af genetisk diversitet og økosystemtjenester som kritisk produktionsinput, navnlig til lægemidler, herunder antimikrobielle stoffer.

(6) Nogle af de største globale problemer er klimaændringer, tab af biodiversitet og skovrydning, som påvirker menneskehedens overlevelse og bæredygtige levevilkår på jorden. Fremskyndelsen af klimaændringerne har sammen med tab af biodiversitet og miljøforringelse kombineret med håndgribelige eksempler på deres ødelæggende virkninger for naturen, menneskers levevilkår og lokale økonomier ført til en anerkendelse af, at den grønne omstilling er det afgørende mål for vores tid og et spørgsmål om ligestilling mellem kønnene og om lighed mellem generationerne.

(7) Miljømenneskerettighedsforkæmpere, der søger at beskytte og fremme menneskerettigheder knyttet til miljøet, herunder adgang til rent vand, luft og jord, er ofte ofre for forfølgelse og dødbringende angreb. Disse angreb rammer i uforholdsmæssig grad oprindelige folk. Ifølge rapporter fra 2020 arbejdede mere end to tredjedele af ofrene for disse angreb for at forsvare verdens skove mod skovrydning og industriel udvikling.

(8) Unionens forbrug er en betydelig drivkraft for skovrydning og skovforringelse på globalt plan. I konsekvensanalysen af denne forordning blev det anslået, at Unionens forbrug og produktion af seks råvarer (kvæg, kakao, kaffe, oliepalmer, soja og træ) alene ville stige til ca. 248 000 ha skovrydning om året frem til 2030, hvis der ikke iværksættes passende lovgivningsmæssige indgreb.

(9) Med hensyn til situationen for skovene i Unionen anføres det i tilstandsrapporten for Europas skove 2020, at skovarealet i Europa mellem 1990 og 2020 er vokset med 9 %, at kulstofmængden i biomassen er vokset med 50 %, og at træforsyningen er steget med 40 %. Primære og naturligt foryngende skove er i fare for bl.a. intensiv forvaltning, og deres enestående biodiversitet og strukturelle træk er truet. Desuden har Det Europæiske Miljøagentur bemærket, at under 5 % af Europas skovarealer nu betragtes som værende uforstyrrede eller naturlige, mens 10 % af Europas skovarealer er blevet klassificeret som forvaltede. Skovøkosystemerne skal kunne holde til mange belastninger som følge af klimaændringerne, lige fra ekstreme klimamønstre til skadegørere og til menneskeskabte aktiviteter, der negativt indvirker på økosystemer og levesteder. Navnlig kan intensivt forvaltede skove med en ligelig alder gennem renskæring og fjernelse af dødt ved have en alvorlig indvirkning på hele levesteder.

(10) I 2019 vedtog Kommissionen en række initiativer til håndtering af de globale miljøkriser, herunder specifikke tiltag vedrørende skovrydning. I sin meddelelse af 23. juli 2019 om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove (»Meddelelse om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove«) gjorde Kommissionen indsatsen for at reducere EU-forbrugets jordfodaftryk samt fremme forbruget af produkter fra skovrydningsfrie forsyningskæder i Unionen til en prioritet. I sin meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt fastlagde Kommissionen en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, der er baseret på en bæredygtig og regelbaseret frihandel, og hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen, og hvor ingen person og ingen områder lades i stikken. Dens formål er at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes og de kommende generationers sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Den europæiske grønne pagt har desuden til formål at sikre borgerne og de kommende generationer bl.a. frisk, rent vand, sund jord og biodiversitet. Med henblik herpå fremhæver Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (»EU's biodiversitetsstrategi for 2030«), Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 om en jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem (»jord til bord-strategien«), Kommissionens meddelelse af 16. juli 2021 om en ny EU-skovstrategi for 2030, Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 om vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: »Mod nulforurening for vand, luft og jord« og andre relevante strategier, såsom Kommissionens meddelelse af 30. juni 2021 om en langsigtet vision for EU's landdistrikter — hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040, der er udviklet under den europæiske grønne pagt, betydningen af tiltag

vedrørende skovbeskyttelse og modstandsdygtighed yderligere. Navnlig EU's biodiversitetsstrategi for 2030 har til formål at beskytte naturen og vende nedbrydningen af økosystemerne. Endelig øger Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2018 om en bæredygtig europæisk bioøkonomi: større økonomisk, social og miljømæssig sammenhæng beskyttelsen af miljøet og økosystemerne og tackler samtidig den stigende efterspørgsel efter fødevarer, foder, energi, materialer og produkter ved at finde nye måder at producere og forbruge på.

(11) Medlemsstaterne har gentagne gange udtrykt bekymring over den vedvarende skovrydning og skovforringelse. De har understreget, at der — eftersom de nuværende politikker og tiltag på globalt plan vedrørende bevarelse, genopretning og bæredygtig forvaltning af skove ikke er tilstrækkelige til at standse skovrydning, skovforringelse og tab af biodiversitet — er behov for en øget indsats fra Unionens side med henblik på at bidrage mere effektivt til opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling under De Forenede Nationers (FN's) dagsorden for 2030 for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af alle FN's medlemslande i 2015. Rådet har specifikt støttet Kommissionens planer i dens meddelelse om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove om, at den vil vurdere yderligere lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige tiltag, og at den vil fremsætte forslag om begge typer tiltag. Unionen og medlemsstaterne har også godkendt FN's tiår for handling i forbindelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling, FN's tiår for genopretning af økosystemer og FN's tiår for familielandbrug.

(12) Europa-Parlamentet har fremhævet, at den fortsatte ødelæggelse, forringelse og omlægning af verdens skove og naturlige økosystemer såvel som menneskerettighedskrænkelser i vid udstrækning hænger sammen med udvidelsen af landbrugsproduktionen — navnlig ved at omlægge skove til landbrugsjord, som anvendes til produktion af en række råvarer og produkter med høj efterspørgsel. Den 22. oktober 2020 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning i overensstemmelse med artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvor det i henhold til artikel 192, stk. 1, i TEUF anmodede Kommissionen om at fremsætte et forslag til en »EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning« på basis af obligatorisk due diligence.

(13) Bekæmpelse af skovrydning og skovforringelse er en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er nødvendig for at reducere drivhusgasemissionerne, opfylde Unionens forpligtelser i henhold til den europæiske grønne pagt og Parisaftalen vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ([3]) (»Parisaftalen«) og det ottende miljøhandlingsprogram, der blev vedtaget med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 ([4]), og nå det retligt bindende mål i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([5]) for at nå klimaneutralitet senest i 2050 og reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauet senest i 2030.

(14) Bekæmpelse af skovrydning og skovforringelse udgør også en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er nødvendige for at bekæmpe tab af biodiversitet og opfylde Unionens forpligtelser i henhold til FN's konvention om den biologiske mangfoldighed ([6]), den europæiske grønne pagt, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og Unionens ledsagende naturgenoprettelsesmål.

(15) Primærskove er enestående og uerstattelige. Plantageskove og plantede skove har en anden biodiversitetssammensætning og leverer forskellige økosystemtjenester i forhold til primærskove og naturligt foryngende skove.

(16) Udvidelsen af landbrugsarealet tegner sig for næsten 90 % af den globale skovrydning, hvor næsten halvdelen af skovtabet skyldes omlægning af skov til dyrkede arealer, mens husdyrgræsning tegner sig for næsten 40 % af skovtabet.

(17) Produktion af foder til husdyr kan bidrage til skovrydning og skovforringelse. Miljø- og klimaudfordringer kan imødegås og skovrydning og skovforringelse forebygges på verdensplan ved at fremme alternative, bæredygtige landbrugsmetoder. Incitamenter til at vælge en mere afbalanceret, sundere og mere nærende kost og en mere bæredygtig livsstil kan mindske presset på jord og ressourcer.

([3]) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).
([6]) Rådets afgørelse 93/626/EØF af 25. oktober 1993 om indgåelse af konventionen om den biologiske mangfoldighed (EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1).

(18) Unionen importerede og brugte en tredjedel af de landbrugsprodukter, der blev handlet på globalt plan, der var forbundet med skovrydning i perioden 1990-2008. I denne periode tegnede EU-forbruget sig for 10 % af den globale skovrydning, der var forbundet med produktion af varer eller levering af tjenesteydelser. Selv om den relative andel af Unionens forbrug er faldende, er Unionens forbrug en uforholdsmæssig stor drivkraft for skovrydning. Unionen bør derfor træffe tiltag for at minimere den globale skovrydning og skovforringelse, der forårsages af dens forbrug af visse råvarer og produkter, og dermed søge at reducere dens bidrag til drivhusgasemissioner og globale tab af biodiversitet samt fremme bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre i Unionen og globalt. For at opnå den størst mulige virkning bør Unionens politik sigte mod at påvirke det globale marked, ikke kun forsyningskæderne til Unionen. Partnerskaber og effektivt internationalt samarbejde, herunder frihandelsaftaler, med producent- og forbrugerlande er afgørende i denne henseende.

(19) Unionen er fast besluttet på at fremme og gennemføre ambitiøse miljø- og klimapolitikker i hele verden i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 37 deri, hvori det anføres, at et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten skal integreres i Unionens politikker og sikres i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling. Som en del af den europæiske grønne pagts eksterne dimension bør tiltag i henhold til denne forordning tage hensyn til betydningen af eksisterende globale aftaler, forpligtelser og rammer, der bidrager til at reducere skovrydning og skovforringelse, såsom FN's strategiske plan for skove 2017-2030 og dens globale skovmål, FN's rammekonvention om klimaændringer og Parisaftalen, FN's konvention om den biologiske mangfoldighed og dens globale ramme for biodiversitet efter 2020, den globale strategiske plan for biodiversitet 2011-2020 og dens Aichimål om biodiversitet samt FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse; samt den multilaterale ramme til støtte for håndteringen af de grundlæggende årsager til skovrydning og skovforringelse, såsom verdensmålene for bæredygtig udvikling og FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder.

(20) Standsning af skovrydning og genopretning af forringede skove er en væsentlig del af verdensmålene for bæredygtig udvikling. Denne forordning bør navnlig bidrage til at opfylde målene vedrørende livet på land (mål nr. 15), klimaindsatsen (mål nr. 13), ansvarligt forbrug og ansvarlig produktion (mål nr. 12), stop sult (mål nr. 2) og sundhed og trivsel (mål nr. 3). Det relevante mål 15.2 om at standse skovrydning inden 2020 er ikke blevet nået, hvilket understreger, hvor meget det haster med ambitiøse og effektive tiltag.

(21) Denne forordning bør reagere på New York-erklæringen om skove, en ikkeretligt bindende politisk erklæring med en global tidsplan for at halvere det naturlige skovtab inden 2020 og for at standse det inden 2030. Erklæringen blev godkendt af snesevis af regeringer, mange af verdens største virksomheder og indflydelsesrige civilsamfundsorganisationer og oprindelige folks organisationer. I erklæringen blev den private sektor opfordret til at nå målet om at eliminere skovrydning fra produktionen af landbrugsråvarer som f.eks. palmeolie, soja, papir og oksekødsprodukter inden 2020, et mål, der ikke blev nået. Denne forordning bør desuden bidrage til FN's strategiske plan for skove 2017-2030, hvis globale skovmål nr. 1 er at vende tabet af skovdække på verdensplan gennem bæredygtig skovforvaltning, herunder beskyttelse, genopretning, skovrejsning og genplantning af skov, og øge indsatsen for at forebygge skovforringelse og bidrage til den globale indsats for at bekæmpe klimaændringerne.

(22) Denne forordning bør også reagere på erklæringen om skove og arealanvendelse fra topmødet, der blev vedtaget på FN's klimakonference i Glasgow i november 2021, hvori det anerkendes, at »der — for at opfylde vores mål for arealanvendelse, klimaet, biodiversitet og bæredygtig udvikling — er behov, både globalt og nationalt, for yderligere forandringsfremmende foranstaltninger på de indbyrdes forbundne områder bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, udvikling af infrastruktur, handel, finansiering og investeringer samt støtte til mindre landbrugere, oprindelige folk, og lokalsamfund«. Underskriverne forpligtede sig til at samarbejde om at standse og udbedre skovtab og jordforringelse inden 2030 og understregede, at de ville styrke deres fælles bestræbelser på at lette handels- og udviklingspolitikker, internationalt og nationalt, som fremmer bæredygtig udvikling, bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug af råvarer, og som vil være til landenes gensidige gavn.

(23) Som medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO) er Unionen forpligtet til at fremme et universelt, regelbaseret, åbent, gennemsigtigt, forudsigeligt, inklusivt, ikkediskriminerende og retfærdigt multilateralt handelssystem inden for rammerne af WTO samt en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik. Denne forordnings anvendelsesområde bør derfor omfatte råvarer og produkter, der produceres i Unionen, samt råvarer og produkter, der importeres til Unionen.

(24) De udfordringer, verden står over for med hensyn til klimaændringer og tabet af biodiversitet, kan kun tackles ved hjælp af en global indsats. Unionen bør være en stærk global aktør, der både foregår med et godt eksempel og fører an i det internationale samarbejde om at skabe et åbent og retfærdigt multilateralt system, hvor bæredygtig handel fungerer som en vigtig katalysator for den grønne omstilling, for at bekæmpe klimaændringer og for at standse tabet af biodiversitet.

(25) Denne forordning er også på linje med Kommissionens meddelelser af 22. juni 2022 om handelspartnerskabernes styrke: sammen om en grøn og retfærdig vækst og af 18. februar 2021 om gennemgang af handelspolitikken — en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik, hvor Kommissionen anførte, at Unionen i en situation med nye interne og eksterne udfordringer og mere specifikt en ny og mere bæredygtig vækstmodel som defineret i den europæiske grønne pagt og den europæiske digitale strategi, som er indeholdt i Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 om Europas digitale fremtid i støbeskeen, har brug for en ny handelspolitisk strategi — en strategi, der vil støtte opfyldelsen af dens interne og eksterne politiske mål og fremme større bæredygtighed i overensstemmelse med dens forpligtelse til fuldt ud at gennemføre verdensmålene for bæredygtig udvikling. Det er nødvendigt, at handelspolitikken spiller en fuld rolle i Unionens genopretning efter covid-19-pandemien og i den grønne og digitale omstilling af økonomien for at opbygge en mere modstandsdygtig Union i verden.

(26) I overensstemmelse med dens meddelelse af 22. juni 2022 om handelspartnerskabernes styrke: sammen om en grøn og retfærdig vækst intensiverer Kommissionen samarbejdet med handelspartnere for at fremme overholdelsen af internationale arbejds- og miljøstandarder. I meddelelsen lægges der op til solide kapitler om bæredygtig udvikling, der indeholder bestemmelser om skovrydning og skovforringelse. Det vil supplere målene for denne forordning at sikre håndhævelsen af nuværende og indgåelsen af nye handelsaftaler med sådanne kapitler.

(27) Denne forordning bør supplere andre foranstaltninger, der foreslås i meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove, herunder navnlig arbejde i partnerskab med producentlandene for at hjælpe dem med at tackle de grundlæggende årsager til skovrydning, f.eks. svag forvaltning, manglende håndhævelse og korruption, og styrket internationalt samarbejde med de største forbrugerlande ved bl.a. at tilskynde til handel med produkter, som ikke har medført skovrydning, og vedtagelsen af lignende foranstaltninger for at undgå, at produkter fra forsyningskæder forbundet med skovrydning og skovforringelse bringes i omsætning.

(28) Denne forordning bør tage hensyn til princippet om udviklingsvenlig politikkohærens og tjene til at fremme og lette samarbejdet med udviklingslandene, navnlig med de mindst udviklede lande (LDC-lande), bl.a. gennem teknisk og finansiel bistand, hvor det er muligt og relevant.

(29) I samordning med medlemsstaterne bør Kommissionen fortsat arbejde i partnerskab med producentlandene og mere generelt i samarbejde med internationale organisationer og organer samt med relevante interessenter, der er aktive på stedet gennem flersidige interessentdialoger. Kommissionen bør styrke sin støtte og sine incitamenter med hensyn til at beskytte skovene og sikre omstillingen til skovrydningsfri produktion, anerkende og styrke de oprindelige folks, lokalsamfunds, smålandbrugeres og mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) rolle og rettigheder, forbedre forvaltningen og reglerne for jordbesiddelse, øge retshåndhævelsen og støtte bæredygtig skovforvaltning med vægt på skovbrugsmetoder, der er tættere på naturen, baseret på videnskabeligt baserede indikatorer og tærskler, økoturisme, klimarobust landbrug, diversificering, agroøkologi og skovlandbrug. I denne forbindelse bør Kommissionen fuldt ud anerkende den rolle og de rettigheder, som oprindelige folk og lokalsamfund har med hensyn til at beskytte skovene, under hensyntagen til princippet om frit, forudgående og informeret samtykke. På grundlag af de erfaringer, der er gjort i forbindelse med eksisterende initiativer, bør Unionen og medlemsstaterne arbejde hen imod partnerskaber med producentlandene efter deres anmodning og imødegå globale udfordringer, samtidig med at de lokale behov opfyldes, og opmærksomheden rettes mod de mindre landbrugeres udfordringer, jf. meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove. Partnerskabstilgangen bør hjælpe producentlandene og dele heraf med at beskytte, genoprette og anvende skove på en bæredygtig måde og bør dermed bidrage til denne forordnings mål om at reducere skovrydning og skovforringelse, herunder gennem anvendelse af digitale teknologier, geospatial information og kapacitetsopbygning.

(30) Operatører og forhandlere bør være bundet af forpligtelserne i henhold til denne forordning, uanset om tilgængeliggørelsen på markedet finder sted via traditionelle midler eller online. Denne forordning bør derfor sikre, at der i hver forsyningskæde er en operatør som omhandlet i denne forordning, som er etableret i Unionen, og som kan drages til ansvar i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne bør overvåge gennemførelsen af denne forordning og fastslå, om den digitale og teknologiske udvikling senere kræver yderligere specifikationer eller initiativer, hvis det er relevant.

(31) Et andet vigtigt tiltag, der bebudes i meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove, er oprettelsen af et EU-observatorium for skovrydning, skovforringelse, ændringer i verdens skovdække og de bagvedliggende årsager (»EU-observatoriet«), som Kommissionen har iværksat for bedre at kunne overvåge ændringer i verdens skovdække og de bagvedliggende årsager. På grundlag af eksisterende overvågningsværktøjer, herunder Copernicusprodukter, og andre kilder, der er offentligt eller privat til rådighed, bør EU-observatoriet give offentlige enheder, forbrugere og virksomheder lettere adgang til oplysninger om forsyningskæder, herunder letforståelige data og oplysninger, der kæder skovrydning, skovforringelse og ændringer i verdens skovdække sammen med Unionens efterspørgsel efter og handel med råvarer og produkter. EU-observatoriet bør således støtte gennemførelsen af denne forordning ved at tilvejebringe videnskabelig dokumentation om den globale skovrydning og skovforringelse og den dertil knyttede handel. EU-observatoriet bør udarbejde kort over arealdække, herunder med tidsserier siden den skæringsdato, der er defineret i denne forordning, og en række klasser, der gør det muligt at undersøge landskabets sammensætning. EU-observatoriet bør deltage i udviklingen af et system for tidlig varsling, der kombinerer forsknings- og overvågningskapacitet. Med hensyn til denne forordning bør formålet med systemet for tidlig varsling, når det er teknisk muligt, være som del af en platform, der kan bistå de kompetente myndigheder, operatører, forhandlere og andre relevante interessenter, og som kan levere løbende overvågning og tidlig underretning om mulige skovrydnings- eller skovforringelsesaktiviteter. Denne platform bør hurtigst muligt være operationel. EU-observatoriet bør arbejde sammen med de kompetente myndigheder, relevante internationale organisationer og organer, forskningsinstitutter, ikke-statslige organisationer, operatører, forhandlere, tredjelande og andre relevante interessenter.

(32) Unionens eksisterende retlige ramme fokuserer på bekæmpelse af ulovlig skovhugst og dertil knyttet handel og omhandler ikke skovrydning direkte. Den retlige ramme omfatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 ([7]), og Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 ([8]). Begge forordninger er blevet evalueret i forbindelse med en kvalitetskontrol, hvor det blev fastslået, at målene i de to forordninger, nemlig at dæmme op for ulovlig skovhugst og den dermed forbundne handel og at reducere forbruget af ulovligt fældet træ i Unionen, ikke er blevet opfyldt, selv om lovgivningen har haft en positiv indvirkning på skovforvaltningen, og det blev konkluderet, at de fastsatte mål ikke kan nås alene ved udelukkende at fokusere på lovligheden af træ.

(33) I de foreliggende rapporter bekræftes det, at en betydelig del af den igangværende skovrydning er lovlig i overensstemmelse med lovgivningen i produktionslandet. En rapport fra Forest Policy Trade and Finance Initiative, der blev offentliggjort i maj 2021, anslår, at ca. 30 % af skovrydningen bestemt til kommercielt landbrug i tropiske lande i perioden 2013-2019 var lovlig. De tilgængelige data fokuserer ofte på lande med svag forvaltning — den globale andel af skovrydning, som er ulovlig, kan være lavere, men det fremgår allerede klart, at effektiviteten af de politiske foranstaltninger undergraves, hvis skovrydning, som er lovlig i produktionslandet, udelades.

(34) Det fremgår klart af konsekvensanalysen af mulige politiske foranstaltninger til bekæmpelse af EU-drevet skovrydning og skovforringelse, Rådets konklusioner af 16. december 2019 og Europa-Parlamentets beslutning af 22. oktober 2020, at skovrydning og skovforringelse skal være de retningsgivende kriterier for fremtidige EU-foranstaltninger. Hvis der kun fokuseres på lovlighed, kan der potentielt være fare for sænkede miljøstandarder med henblik på at opnå markedsadgang. Den nye EU-retlige ramme bør derfor omhandle både lovlighed og spørgsmålet om, hvorvidt produktionen af relevante råvarer og relevante produkter er skovrydningsfri.

(35) Definitionen af »skovrydningsfri« bør være tilstrækkelig bred til at omfatte skovrydning og skovforringelse, bør skabe juridisk klarhed og bør kunne måles på grundlag af kvantitative, objektive og internationalt anerkendte data.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

([8]) Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab (EUT L 347 af 30.12.2005, s. 1).

(36) I denne forordning bør ved landbrugsmæssig anvendelse forstås anvendelse af arealer til landbrugsformål. Kommissionen bør i denne forbindelse udarbejde retningslinjer for at klarlægge fortolkningen af denne definition, navnlig i forbindelse med omlægning af skove til arealer, hvis formål ikke er landbrugsmæssig anvendelse.

(37) I overensstemmelse med FAO's definitioner bør skovlandbrugssystemer, herunder hvor afgrøder dyrkes under trædække, samt agroforestrysystemer, silvopastorale systemer og agrosilvopastorale systemer ikke betragtes som skove, men som landbrugsmæssig anvendelse.

(38) Denne forordning bør omfatte de råvarer, hvor Unionens forbrug er mest relevant med hensyn til at forårsage global skovrydning og skovforringelse, og hvor en EU-politisk intervention kan skabe de største fordele i forhold til værdien af de produkter, der handles. En omfattende gennemgang af den relevante videnskabelige litteratur, navnlig af primære kilder med vurderinger af virkningen af Unionens forbrug på den globale skovrydning, hvor dette miljøaftryk kædes sammen med specifikke råvarer, blev foretaget som led i den undersøgelse, der ligger til grund for konsekvensanalysen for denne forordning, og blev krydstjekket gennem omfattende høring af interessenter. Denne proces udmøntede sig i en indledende liste på otte råvarer. Træ var direkte omfattet af anvendelsesområdet, da det allerede var omfattet af forordning (EU) nr. 995/2010. Ifølge en nylig forskningsrapport ([9]), der blev anvendt til effektivitetsanalysen, tegner syv råvarer sig for den største andel af den EU-drevne skovrydning af de otte råvarer, der analyseres i den pågældende rapport: oliepalmer (34,0 %), soja (32,8 %), træ (8,6 %), kakao (7,5 %), kaffe (7,0 %), kvæg (5,0 %) og gummi (3,4 %).

(39) Hvis denne forordning skal opfylde sine mål, er det vigtigt at sikre, at foder, der anvendes til husdyr, og som er omfattet af denne forordning, ikke fører til skovrydning. Operatører, der bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer relevante produkter, der indeholder eller er fremstillet ved brug af kvæg, som er blevet fodret med relevante produkter, der indeholder eller er fremstillet ved brug af andre relevante råvarer eller relevante produkter, bør derfor som led i deres due diligence-ordning sikre, at foderet er skovrydningsfrit. I så fald bør kravene til geolokalisering i henhold til denne forordning begrænses til at henvise til den geografiske placering af alle de bedrifter, hvor kvæget er opdrættet, og der bør ikke stilles krav om geolokaliseringsoplysninger om selve foderet. Hvis den kompetente myndighed modtager eller får kendskab til relevante oplysninger, herunder oplysninger baseret på begrundet mistanke forelagt af tredjemand, om, at der er en risiko for, at foderet ikke er i overensstemmelse med denne forordning, bør den kompetente myndighed straks anmode om detaljerede oplysninger om dette foder. Hvis foderet allerede har været omfattet af due diligence i et tidligere led i forsyningskæden, bør operatørerne ved hjælp af de relevante fakturaer, referencenumre på relevante due diligence-erklæringer eller anden relevant dokumentation kunne dokumentere, at foderet er skovrydningsfrit, og de kan efter anmodning være forpligtet til at stille denne dokumentation til rådighed for de kompetente myndigheder. Dokumentationen bør dække dyrenes levetid, dog højst fem år.

(40) I betragtning af, at brugen af genanvendte relevante råvarer og relevante produkter bør fremmes, og at det ville pålægge operatørerne en urimelig byrde, hvis denne forordnings anvendelsesområde udvides til at omfatte sådanne råvarer og produkter, bør brugte råvarer og produkter, som har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ([10]), udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde. Dette bør dog ikke gælde for visse biprodukter fra fremstillingsprocessen.

(41) Der bør i denne forordning fastlægges forpligtelser vedrørende relevante råvarer og relevante produkter med henblik på effektivt at bekæmpe skovrydning og skovforringelse og fremme skovrydningsfrie forsyningskæder samtidig med, at der tages hensyn til beskyttelsen af menneskerettigheder og oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder, både i Unionen og i tredjelande.

(42) Ved vurderingen af risikoen for, at relevante råvarer og relevante produkter, der skal bringes i omsætning eller eksporteres, ikke overholder kravene, bør der tages hensyn til krænkelser af menneskerettighederne, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse, herunder rettighederne for oprindelige folk, lokalsamfund og indehavere af jordbesiddelsesrettigheder i medfør af sædvaneretten.

([9]) F. Pendrill, U.M. Persson,T. Kastner 2020. Deforestation risk embodied in production and consumption of agricultural and forestry commodities 2005-2017 (Skovrydningsrisiko indeholdt i produktion og forbrug af landbrugs- og skovbrugsråvarer 2005-2017) (Version 1.0). Zenodo.

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

(43) Mange internationale organisationer og organer, såsom FAO, IPCC, FN's Miljøprogram og Den Internationale Naturværnsunion, har været aktive, og internationale aftaler, såsom Parisaftalen og FN's konvention om den biologiske mangfoldighed, er indgået på området for skovrydning og skovforringelse, og definitionerne i denne forordning bygger på dette arbejde.

(44) Det er afgørende, at denne forordning også behandler spørgsmålet om skovforringelse. Definitionen af skovforringelse bør tage udgangspunkt i internationalt vedtagne begreber og sikre, at de dermed forbundne forpligtelser let kan opfyldes af operatører og kompetente myndigheder. Disse forpligtelser bør for at skabe retssikkerhed være operationelt målbare og verificerbare samt klare og utvetydige. I denne forbindelse bør denne forordning fokusere på centrale elementer af skovforringelse, der er målbare og verificerbare, er særligt relevante med henblik på at undgå indvirkninger på miljøet og baseret på de nyeste videnskabelige data. Med henblik herpå bør definitionen af skovforringelse bygge på internationalt vedtagne begreber, som er defineret af FAO. Definitionen af skovforringelse bør revideres i overensstemmelse med denne forordning for at vurdere, om den bør udvides til at omfatte flere forskellige årsager til skovforringelse og flere forskellige former for skovøkosystemer på verdensplan for yderligere at bidrage til miljømålene i denne forordning under hensyntagen til de fremskridt, der er gjort i internationale drøftelser om spørgsmålet, samt til mangfoldigheden af skovøkosystemer og skovpraksis i hele verden. Revisionen bør foretages på grundlag af en tilbundsgående analyse i tæt samarbejde med medlemsstaterne og i samråd med relevante interessenter, internationale organisationer og organer og det videnskabelige samfund.

(45) Denne forordning bør sikre en passende balance mellem beskyttelsen af de berettigede forventninger hos operatører og forhandlere, der bringer relevante råvarer og relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem, samtidig med at pludselige forstyrrelser af forsyningskæderne minimeres, og den grundlæggende ret til miljøbeskyttelse som fastsat i artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå bør der fastsættes en skæringsdato som grundlag for vurderingen af, hvorvidt et areal har været udsat for skovrydning eller skovforringelse, således at ingen råvarer og produkter, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, kan bringes i omsætning eller eksporteres, hvis de er produceret på arealer, der har været udsat for skovrydning eller skovforringelse efter denne dato.

(46) Skæringsdatoen bør svare til eksisterende internationale forpligtelser, der er fastsat i verdensmålene for bæredygtig udvikling og New York-erklæringen om skove, som forfølger ambitionerne om at standse skovrydning, genoprette forringede skove og i væsentlig grad forøge skovrejsning og genplantning af skov på verdensplan senest i 2020, og den bør derfor fastsættes til den 31. december 2020. Denne dato er også i overensstemmelse med, at Kommissionen bebudede sin hensigt om at bekæmpe skovrydning i meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove, den europæiske grønne pagt, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 samt jord til bord-strategien. I overensstemmelse med forsigtighedsprincippet går den skæringsdato, der er angivet i Kommissionens forslag til denne forordning, forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden. Skæringsdatoen blev valgt for at forhindre en forventet fremskyndelse af aktiviteter, der fører til skovrydning og skovforringelse, mellem bebudelsen i Kommissionens forslag og datoen for denne forordnings ikrafttræden. Denne forordning bør anerkende det miljømæssige mål, der forfølges, og bekræfte den foreslåede skæringsdato for at sikre, at producenter og operatører, der har forårsaget skovrydning og skovforringelse i den periode, hvor denne forordning forhandles, ikke må bringe de pågældende relevante råvarer og relevante produkter i omsætning eller eksportere dem.

(47) De begrænsninger i udøvelsen af de grundlæggende rettigheder og beskyttelsen af operatørernes og forhandlernes berettigede forventninger, som valget af skæringsdato medfører, bør være forholdsmæssige og strengt nødvendige for at forfølge miljøbeskyttelsesmålet af almen interesse. For at bidrage til dette mål bør denne forordning ikke finde anvendelse på relevante råvarer og relevante produkter, der er produceret før datoen for denne forordnings ikrafttræden. Den udskudte anvendelse af denne forordnings bestemmelser om forpligtelser for operatører og forhandlere, der har til hensigt at bringe relevante råvarer og relevante produkter i omsætning eller eksportere dem, giver dem også en rimelig frist til at tilpasse sig de nye krav i denne forordning.

(48) For at styrke Unionens bidrag til at standse skovrydning og skovforringelse og for at sikre, at relevante produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, ikke bringes i omsætning eller eksporteres, bør relevante produkter ikke bringes i omsætning, gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres, medmindre de er skovrydningsfrie og er produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet. For at bekræfte, at dette er tilfældet, bør de altid ledsages af en due diligence-erklæring.

(49) På grundlag af en systemisk tilgang bør operatørerne træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de relevante produkter, som de agter at bringe i omsætning på markedet, opfylder denne forordnings krav om at være skovrydningsfrie og lovlige. Med henblik herpå bør operatørerne indføre og gennemføre due diligence-ordninger. Disse due diligence-ordninger, der kræves i henhold til denne forordning, bør omfatte tre elementer, nemlig oplysningskrav, risikovurdering og risikobegrænsning, suppleret med rapporteringsforpligtelser. Due diligence-ordningerne bør udformes således, at de giver adgang til oplysninger om kilderne til og leverandørerne af de råvarer og produkter, der bringes i omsætning på markedet, herunder oplysninger, der dokumenterer, at kravene om fravær af skovrydning og skovforringelse og lovlighed er opfyldt, bl.a. ved at angive produktionslandet eller dele heraf og inkludere geolokaliseringskoordinaterne for de relevante forskellige jordlodder. Disse geolokaliseringskoordinater, som er afhængige af tidsbestemmelse, positionsbestemmelse og/eller jordobservation, kan indhentes ved brug af rumdata og -tjenester, der leveres under Unionens rumprogram (EGNOS/Galileo og Copernicus). Operatørerne bør på grundlag af disse oplysninger foretage en risikovurdering. Hvis en risiko er blevet identificeret, bør operatørerne begrænse denne risiko med henblik på at opnå ingen eller kun en ubetydelig risiko. Operatøren bør kun have tilladelse til at bringe relevante produkter i omsætning eller eksportere dem, hvis virksomheden efter at have udført due diligence konkluderer, at der ikke er nogen eller kun en ubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder denne forordning.

(50) I forbindelse med indkøb af produkter bør der gøres en rimelig indsats for at sikre, at der betales en fair pris til producenterne, navnlig mindre landbrugere, for at muliggøre en indkomst, der er til at leve af, og effektivt bekæmpe fattigdom som en grundlæggende årsag til skovrydning.

(51) Operatørerne bør formelt påtage sig ansvaret for, at de relevante produkter, som de agter at bringe i omsætning eller eksportere, opfylder kravene, ved at stille due diligence-erklæringer til rådighed. Denne forordning bør indeholde en model for sådanne erklæringer. Sådanne due diligence-erklæringer forventes at lette de kompetente myndigheders og domstolenes håndhævelse af denne forordning og at øge operatørernes overholdelse.

(52) Med henblik på at anerkende god praksis kan risikovurderingsproceduren omfatte certificeringsordninger eller andre tredjepartsverificerede ordninger. De bør dog ikke erstatte operatørens ansvar med hensyn til due diligence.

(53) Forhandlerne bør være ansvarlige for at indsamle og opbevare oplysninger, der sikrer gennemsigtighed i forsyningskæden for relevante produkter, som de gør tilgængelige på markedet. Forhandlere, der ikke er SMV'er, har en betydelig indflydelse på forsyningskæderne og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at forsyningskæder er skovrydningsfrie. De bør derfor pålægges de samme forpligtelser som operatører, påtage sig ansvaret for, at de relevante produkter overholder denne forordning, og sikre, inden de gør de relevante produkter tilgængelige på markedet, at de har udført due diligence i overensstemmelse med denne forordning, og de har konkluderet, at der ikke er nogen eller kun en ubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder denne forordning.

(54) For at fremme gennemsigtighed og lette håndhævelsen bør operatører, som ikke hører til kategorierne SMV'er, herunder mikrovirksomheder, eller fysiske personer, hvert år rapportere offentligt om deres due diligence-ordning, herunder om de skridt, de har taget for at opfylde deres forpligtelser.

(55) Operatørerne bør kunne modtage begrundede mistanker fra interesserede parter, herunder ad elektronisk vej, og bør foretage en grundig undersøgelse af enhver begrundet mistanke, der modtages.

(56) Andre EU-retsakter, som fastsætter krav om due diligence i værdikæden med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettigheder eller på miljøet, bør finde anvendelse, for så vidt som denne forordning ikke indeholder specifikke bestemmelser med samme formål, art og virkning, som kan tilpasses i lyset af fremtidige ændringer af EU-retsakter. Denne forordnings eksistens bør ikke udelukke anvendelsen af andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i værdikæden. Hvis sådanne andre EU-retsakter indeholder mere specifikke bestemmelser eller føjer krav til bestemmelserne i denne forordning, bør sådanne bestemmelser finde anvendelse sammen med denne forordning. Hvis denne forordning indeholder mere specifikke bestemmelser, bør de desuden ikke fortolkes på en måde, der undergraver den effektive anvendelse af andre EU-retsakter om due diligence eller opfyldelsen af deres generelle formål. Kommissionen bør have mulighed for at udstede klare og letforståelige retningslinjer for operatørers og forhandleres, navnlig SMV'ers, overholdelse af denne forordning.

(57) Respekten for oprindelige folks rettigheder med hensyn til skove og princippet om frit, forudgående og informeret samtykke, herunder som fastsat i FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder, bidrager til at beskytte biodiversiteten, modvirke klimaændringer og håndtere de dermed forbundne almennyttige hensyn. Oprindelige folk har traditionel viden af økologisk og medicinsk værdi og tilbyder meget ofte en model for bæredygtig udnyttelse af skovressourcerne. Dette kan bidrage til in situ-bevaring i overensstemmelse med ønsket i FN's

konvention om den biologiske mangfoldighed. Undersøgelser viser desuden, at oprindelige folk, der lever i skovene, spiller en dobbelt rolle i bekæmpelsen af klimaændringer: for det første er de normalt imod udnyttelse og skovrydning af de arealer, hvor de har boet i generationer, og for det andet mener nogle oprindelige folk, at det er deres ansvar at beskytte skovene for at afbøde klimaændringerne.

(58) Principperne i FN's Rioerklæring fra 1992 om miljø og udvikling, navnlig betydningen af princip 10 om vigtigheden af folkeoplysning og offentlig deltagelse i miljøspørgsmål og princip 22 om den afgørende rolle, som oprindelige folk spiller i miljøforvaltning og -udvikling, er vigtige i forbindelse med sikring af bæredygtig skovforvaltning.

(59) Konceptet med frit, forudgående og informeret samtykke fra oprindelige folk er blevet udviklet i årene siden godkendelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om oprindelige folk og stammefolk, 1989 (nr. 169), og det afspejles i FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder. Den har til formål at sikre, at der tages hensyn til den potentielle indvirkning på oprindelige folk i beslutningsprocessen for projekter, der berører dem.

(60) Operatører, der er omfattet af anvendelsesområdet for andre EU-retsakter, som fastsætter krav om due diligence i værdikæden med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettigheder eller på miljøet, bør kunne opfylde rapporteringsforpligtelserne i denne forordning ved at angive de krævede oplysninger, når de rapporterer i henhold til de andre EU-retsakter.

(61) Ansvaret for håndhævelsen af denne forordning bør ligge hos medlemsstaterne, og medlemsstaternes kompetente myndigheder bør sikre, at denne forordning overholdes fuldt ud. En ensartet håndhævelse af denne forordning for så vidt angår relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, kan kun opnås gennem systematisk udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder, toldmyndigheder og Kommissionen.

(62) En effektiv og virkningsfuld gennemførelse og håndhævelse af denne forordning er afgørende for at nå dens mål. Med henblik herpå bør Kommissionen oprette og forvalte et informationssystem, der kan hjælpe operatørerne og de kompetente myndigheder med at fremlægge og få adgang til de nødvendige oplysninger om relevante produkter, der bringes i omsætning. Operatørerne bør indgive due diligence-erklæringerne gennem informationssystemet. De kompetente myndigheder og toldmyndighederne bør have adgang til informationssystemet med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning og bør lette overførsel af information mellem medlemsstaterne, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne. De ikkekommercielle følsomme oplysninger bør også være tilgængelige for en bredere offentlighed, forudsat at dataene anonymiseres, bortset fra information vedrørende listen over endelige domme mod juridiske personer for overtrædelser af denne forordning og de sanktioner, de er blevet pålagt, og bør vises i et åbent og maskinlæsbart format i overensstemmelse med Unionens politik om åben adgang til data som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 ([11]).

(63) For de relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, bør de kompetente myndigheder have til opgave at føre tilsyn med, at de relevante produkter overholder denne forordning på grundlag af bl.a. due diligence-erklæringerne, som operatørerne indgiver. Toldmyndighedernes rolle bør være at sikre, at due diligence-erklæringen stilles til rådighed for dem, hvis det er relevant. Så snart den elektroniske grænseflade til at udveksle oplysninger mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder er indført, bør toldmyndighederne endvidere undersøge status for due diligence-erklæringen, efter at de kompetente myndigheder har udført en indledende risikoanalyse i informationssystemet. Toldmyndighederne bør træffe de fornødne tiltag, såsom at suspendere eller afvise en relevant råvare eller et relevant produkt, hvis de anmodes herom på grundlag af statussen for due diligence-erklæringen i informationssystemet. Denne særlige tilrettelæggelse af kontrollen indebærer, at kapitel VII i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 ([12]) ikke finder anvendelse, for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af nærværende forordning.

(64) Medlemsstaterne bør sikre, at der altid er tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed, med henblik på passende personale og udstyr for de kompetente myndigheder. Effektivt tilsyn nødvendiggør et højt ressourceniveau, og der bør være en stabil tilførsel af ressourcer på et niveau, der svarer til det til hver tid gældende

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

håndhævelsesbehov. Medlemsstaterne bør have mulighed for at supplere den offentlige finansiering ved at opkræve gebyrer fra de relevante økonomiske aktører til dækning af omkostningerne ved tilsyn i forbindelse med relevante råvarer og relevante produkter, der ikke overholder kravene.

(65) Denne forordning berører ikke andre EU-retsakter om varer og produkter, der indføres på eller forlader markedet, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([13]) for så vidt angår toldmyndighedernes beføjelser og toldkontrol. Importører bør mindes om, at nævnte forordnings artikel 220, 254, 256, 257 og 258 foreskriver, at produkter, der indføres på markedet, og som kræver yderligere forarbejdning, skal henføres under den relevante toldprocedure, der giver mulighed for en sådan behandling. Generelt bør overgang til fri omsætning eller eksport ikke betragtes som bevis for overholdelse af EU-retten, da en sådan overgang eller eksport ikke nødvendigvis omfatter en fuldstændig kontrol af overholdelse.

(66) Med henblik på at optimere processen for kontrol, herunder at minimere den administrative byrde, af relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, er det nødvendigt at etablere en interoperabel elektronisk grænseflade, der muliggør automatisk overførsel af data mellem toldsystemer og de kompetente myndigheders informationssystemer. Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet er den naturlige løsning til at muliggøre sådanne dataoverførsler. Grænsefladen bør være meget automatiserede og letanvendelige og bør lette processerne for toldmyndighederne og operatørerne. I betragtning af de begrænsede forskelle mellem de data, der skal gøres tilgængelige for toldmyndighederne, og de data, som skal medtages i due diligence-erklæringen, er det desuden hensigtsmæssigt også at foreslå en »business-to-government«-tilgang, hvor forhandlere og operatører stiller due diligence-erklæringen vedrørende et relevant produkt til rådighed via den nationale kvikskranke på toldområdet, og denne erklæring automatisk overføres til informationssystemet i henhold til denne forordning, der anvendes af de kompetente myndigheder. Toldmyndigheder og kompetente myndigheder bør bidrage til at fastlægge de data, der skal overføres, og andre tekniske krav.

(67) Risikoen for, at produkter, der ikke overholder kravene, bringes i omsætning eller eksporteres, varierer afhængigt af råvaren og produktet samt af oprindelses- og produktionslandet eller dele heraf. Operatører, der indkøber råvarer og produkter fra lande eller dele heraf, der udgør en lav risiko med hensyn til dyrkning, høst eller produktion af relevante råvarer, der er i strid med denne forordning, bør pålægges færre forpligtelser, hvilket vil mindske overholdelsesomkostningerne og den administrative byrde, medmindre operatøren er vidende om eller har grund til at tro, at der er en risiko for manglende overholdelse af denne forordning. Hvis en kompetent myndighed bliver bekendt med en risiko for, at denne forordning bliver omgået, f.eks. hvis en relevant råvare eller et relevant produkt, der er produceret i et højrisikoland, efterfølgende bliver forarbejdet i et lavrisikoland eller dele heraf, hvorfra det bringes i omsætning, indføres på eller forlader markedet, og det af due diligence-erklæringen eller toldangivelsen fremgår, at den relevante råvare eller det relevante produkt er fremstillet i et lavrisikoland, bør den kompetente myndighed ved yderligere tilsyn tjekke, om kravene er overholdt eller ej, og om nødvendigt træffe passende tiltag såsom beslaglæggelse af den relevante råvare eller det relevante produkt og suspension af bringen i omsætning eller eksport af den relevante råvare eller det relevante produkt samt foretage yderligere tilsyn. De kompetente myndigheder bør pålægges at udføre skærpet tilsyn med relevante råvarer og relevante produkter fra højrisikolande eller dele heraf.

(68) Kommissionen bør desuden vurdere risikoen for skovrydning og skovforringelse for et land eller dele heraf baseret på en række kriterier, der afspejler både kvantitative, objektive og internationalt anerkendte data, og tegn på, at landene er aktivt engageret i bekæmpelsen af skovrydning og skovforringelse. Sådanne benchmarking-oplysninger bør gøre det lettere for operatører i Unionen at udføre due diligence og for de kompetente myndigheder at overvåge og håndhæve overholdelsen, samtidig med at de giver producentlande incitament til at forbedre bæredygtigheden af deres landbrugsproduktionssystemer og reducere virkningen af deres skovrydning. Dette bør bidrage til at gøre forsyningskæderne mere gennemsigtige og bæredygtige. Benchmarkingsystemet bør baseres på en tredelt system for klassificering af lande som lav-, standard- eller højrisikolande. For at sikre den fornødne gennemsigtighed og klarhed bør Kommissionen navnlig offentliggøre de data, der anvendes til benchmarking, årsagerne til den foreslåede ændring af klassificeringen og det berørte lands svar. For relevante produkter fra lavrisikolande eller dele heraf bør operatørerne kunne udføre lempet due diligence. For relevante produkter fra højrisikolande eller dele heraf bør de kompetente myndigheder pålægges at udføre skærpet kontrol af relevante produkter. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på fastlægge listen over de lande eller dele heraf, der udgør en lav eller høj risiko.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

(69) Kommissionen bør samarbejde med lande, der klassificeres eller kan klassificeres som højrisikolande, og med relevante interessenter i disse lande med henblik på at arbejde hen imod at nedbringe risikoniveauet.

(70) De kompetente myndigheder bør føre regelmæssigt tilsyn med operatører og forhandlere for at verificere, at de effektivt opfylder forpligtelserne i denne forordning. De kompetente myndigheder bør endvidere føre tilsyn på grundlag af de relevante oplysninger, der er i deres besiddelse, herunder ved begrundet mistanke forelagt af tredjemand. De kompetente myndigheder bør bruge en risikobaseret tilgang til fastlæggelsen af de tilsyn, der skal udføres. For relevante produkter fra lande eller dele heraf, der er klassificeret som højrisikolande, de pågældende operatører og forhandlere og mængderne af deres andel af relevante råvarer og relevante produkter, bør der anvendes en dobbelt tilgang, der sikrer en omfattende dækning. De kompetente myndigheder bør således pålægges at føre tilsyn med en vis procentdel af operatørerne og forhandlerne og samtidig dække en vis procentdel af de relevante produkter. For relevante produkter fra lande eller dele heraf, der er klassificeret som lav- eller standardrisikolande, bør de kompetente myndigheder desuden pålægges at føre tilsyn med som minimum en vis procentdel af operatørerne og forhandlerne. Tilsynsniveauet bør være højere for relevante produkter fra højrisikolande eller dele heraf, mens det kan være lavere for standard- eller lavrisikolande eller dele heraf. I sin revision af denne forordning bør Kommissionen evaluere og opstille passende kvantitative mål for de årlige tilsyn, som de kompetente myndigheder skal udføre, for at sikre håndhævelsen af denne forordning og en harmoniseret tilgang i hele Unionen.

(71) De kompetente myndigheders tilsyn med operatører og forhandlere bør omfatte due diligence-ordningerne og de relevante produkters overensstemmelse med denne forordning. Disse tilsyn bør baseres på en risikobaseret plan, der indeholder risikokriterier, der sætter de kompetente myndigheder i stand til at udføre en risikoanalyse af de due diligence-erklæringer, der indgives af operatører og forhandlere. Risikokriterierne bør tage højde for den risiko for skovrydning, der er forbundet med relevante råvarer i produktionslandet, operatørernes og forhandlernes tidligere manglende overholdelse af kravene i denne forordning og andre relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder råder over. Risikoanalysen af due diligence-erklæringer bør sætte de kompetente myndigheder i stand til at udpege de operatører, forhandlere og relevante produkter, der skal føres tilsyn med. Denne risikoanalyse bør foretages ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker i det informationssystem, hvor due diligence-erklæringerne indgives. Kompetente myndigheder bør i samråd og tæt samarbejde med tredjelandes myndigheder, hvor det er nødvendigt og teknisk muligt, også kunne udføre tilsyn på stedet.

(72) Hvis risikoanalysen af due diligence-erklæringerne påviser en høj risiko for, at specifikke relevante produkter ikke overholder kravene, bør de kompetente myndigheder straks kunne træffe midlertidige foranstaltninger for at forhindre, at disse produkter bringes i omsætning, gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres. Hvis sådanne relevante produkter indføres på eller forlader markedet, bør de kompetente myndigheder anmode toldmyndighederne om at suspendere overgangen til fri omsætning eller eksporten, så de kompetente myndigheder kan foretage de nødvendige tilsyn. Sådanne anmodninger bør meddeles via grænsefladesystemet mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder. Suspension af bringen i omsætning eller tilgængeliggørelse på markedet, af overgang til fri omsætning eller af eksport bør begrænses til tre arbejdsdage, eller 72 timer i tilfælde af letfordærvelige relevante produkter, medmindre de kompetente myndigheder har brug for mere tid til at vurdere de relevante råvarers og relevante produkters overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. I så fald bør de kompetente myndigheder træffe yderligere midlertidige foranstaltninger for at forlænge suspensionsperioden eller, for så vidt angår relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, anmode toldmyndighederne om en sådan forlængelse for.

(73) De kompetente myndigheder bør regelmæssigt ajourføre deres tilsynsplaner i lyset af resultaterne med at gennemføre disse tilsyn. De operatører, hvis resultater konsekvent er i overensstemmelse med kravene, kan underkastes mindre hyppige tilsyn.

(74) Med henblik på at sikre gennemførelsen og den effektive håndhævelse af denne forordning bør medlemsstaterne have beføjelse til at tilbagetrække og tilbagekalde produkter, der ikke overholder kravene, og træffe passende korrigerende tiltag. De bør også sikre, at overtrædelser af denne forordning begået af operatører og forhandlere er genstand for effektive sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning.

(75) For at øge operatørernes og forhandlernes ansvarlighed bør Kommissionen på sit websted offentliggøre listen over endelige domme mod juridiske personer for overtrædelser af denne forordning og de sanktioner, de er blevet pålagt. Disse oplysninger kan hjælpe kompetente myndigheder, andre operatører og forhandlere i foretagelsen af deres risikovurderinger og øge forbrugernes og civilsamfundets bevidsthed om operatører og forhandlere, der ikke overholder denne forordning.

(76) Gennemførelsen af denne forordning vil kræve tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig kapacitet. I den forbindelse bør medlemsstaterne foruden de nationale ressourcer i videst muligt omfang udnytte de muligheder for støtte, der er til rådighed på EU-plan og på anden vis, herunder samhørighedsfonde og kapacitetsopbyggende instrumenter, navnlig i forbindelse med instrumentet for teknisk støtte, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ([14]).

(77) I betragtning af den internationale karakter af skovrydning og skovforringelse og den dermed forbundne handel bør de kompetente myndigheder samarbejde med hinanden, med medlemsstaternes toldmyndigheder, med Kommissionen og med tredjelandes administrative myndigheder. De kompetente myndigheder bør også samarbejde med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med og håndhævelsen af andre EU-retsakter, som fastsætter krav om due diligence i værdikæden med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettigheder eller på miljøet.

(78) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols faste retspraksis tilkommer det medlemsstaternes domstole at sikre retsbeskyttelsen af borgernes rettigheder i henhold til EU-retten. Det følger desuden af artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), at medlemsstaterne skal tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten. I den forbindelse bør medlemsstaterne sikre, at offentligheden, herunder fysiske eller juridiske personer, der forelægger begrundet mistanke i overensstemmelse med denne forordning, har adgang til klage og domstolsprøvelse i overensstemmelse med de forpligtelser, som medlemsstaterne har påtaget sig som parter i FN's Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet af 25. juni 1998 (»Århuskonventionen«).

(79) For at sikre, at denne forordning fortsat er relevant og i overensstemmelse med den handelsmæssige, videnskabelige og teknologiske udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår listen over KN-koder for relevante produkter, der er fastsat i bilag I til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([15]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(80) I henhold til forordning (EU) nr. 995/2010 er det forbudt at bringe ulovligt fældet træ og træprodukter fremstillet heraf i omsætning på EU-markedet. Ved nævnte forordning fastsættes der krav til operatører, som bringer træ i omsætning for første gang, til at udføre due diligence og til forhandlere om at føre sporbare fortegnelser over deres leverandører og kunder. Forpligtelsen til at sikre lovligheden af relevante produkter, herunder træ og træprodukter, der bringes i omsætning på markedet, bør i nærværende forordning bevares og suppleres med et krav om bæredygtighed. Forordning (EU) nr. 995/2010 og Kommissionens tilknyttede gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 ([16]) gøres derfor overflødige af nærværende forordning og bør ophæves. Træ og træprodukter som defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EU) nr. 995/2010 svarer til træ og træprodukter, der er opført i bilag I til nærværende forordning, og som indeholder eller er fremstillet ved brug af træ.

(81) Ved forordning (EF) nr. 2173/2005 indføres der en licensordning vedrørende retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområde (FLEGT) for import af træ til Unionen. Licensordningen gennemføres via frivillige partnerskabsaftaler med træproducerende lande, der sigter mod at standse ulovlig skovhugst og forbedre skovforvaltningen og den dermed forbundne handel. Nærværende forordning bør bygge på de positive resultater, der er opnået under FLEGT, navnlig med hensyn til øget inddragelse af interessenter og forbedret skovforvaltning. Frivillige partnerskabsaftaler kan i særlige tilfælde supplere nærværende forordning med hensyn til lovligheden af træprodukter. For at overholde de igangværende bilaterale forpligtelser og for at opretholde de fremskridt, der er

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

([15]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

([16]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 af 6. juli 2012 om de nærmere regler for due diligence-ordningen samt hyppigheden og arten af det tilsyn med overvågningsorganer, der skal føres i henhold til Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 995/2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 177 af 7.7.2012, s. 16).

gjort med partnerlande, som har indført en ordning, der fungerer (FLEGT-licensfasen), og i givet fald og efter aftale arbejde med de nuværende parter i frivillige partnerskabsaftaler hen imod denne fase, bør nærværende forordning indeholde en bestemmelse om, at træ og træprodukter, der er omfattet af en gyldig FLEGT-licens, anses for at overholde kravet om lovlighed i forordning (EF) nr. 2173/2005.

(82) Denne forordning omhandler skovrydning og skovforringelse som planlagt i meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove, men beskyttelse af skovene bør ikke føre til omlægning eller forringelse af andre naturlige økosystemer. Økosystemer, herunder forvaltede økosystemer, som f.eks. vådområder, savanner og tørveområder er meget vigtige for den globale indsats for at bekæmpe klimaændringer og biodiversitetskrisen og for andre verdensmål for bæredygtig udvikling, og deres omdannelse eller forringelse kræver en særlig hurtig indsats og skal forebygges. I lyset af Unionens fodaftryk på andre naturlige økosystemer end skove bør Kommissionen foretage en evaluering og, hvis det er relevant, fremlægge et lovgivningsforslag om udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til andre træbevoksede områder senest et år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. Endvidere bør Kommissionen senest to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden evaluere og, hvis det er relevant, fremlægge et lovgivningsforslag om udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte andre naturlige økosystemer, herunder andre arealer med stort kulstoflager og med høj biodiversitetsværdi, f.eks. græsarealer, tørveområder og vådområder. Økosystemer er også i stigende grad under pres fra omlægning og forringelse på grund af råvareproduktionen til EU-markedet. Kommissionen bør endvidere vurdere behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte yderligere råvarer senest to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. Samtidig bør Kommissionen også foretage en revision af listen over KN-koder for de relevante produkter, der er fastsat i bilag I til denne forordning.

(83) Under hensyntagen til Europa-Parlamentets anmodning i beslutningen af 22. oktober 2020 »En EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning« og langt størstedelen af de knap 1,2 millioner deltagere i Kommissionens offentlige høring bør Kommissionen fokusere sin evaluering og eventuelle fremtidige lovgivningsforslag på en udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte andre økosystemer end skove og deres omlægning og forringelse.

(84) Hvis det med henblik på denne forordning er nødvendigt at behandle personoplysninger, skal behandlingen af disse oplysninger foregå i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([17]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([18]), alt efter hvad der er relevant.

(85) Målet for denne forordning, nemlig at bekæmpe skovrydning og skovforringelse ved at reducere bidraget fra Unionens forbrug, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(86) Operatørerne, forhandlerne og de kompetente myndigheder bør gives en rimelig frist til at forberede sig på at opfylde kravene i denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om bringen i omsætning og tilgængeliggørelse på EU-markedet samt eksport fra Unionen af relevante produkter som opført i bilag I, der indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer, nemlig kvæg, kakao, kaffe, oliepalmer, gummi, soja og træ, med henblik på at:

a) minimere Unionens bidrag til skovrydning og skovforringelse i hele verden og dermed bidrage til en reducering af den globale skovrydning

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

b) reducere Unionens bidrag til drivhusgasemissioner og globale tab af biodiversitet.

2. Bortset fra de tilfælde, der fremgår af artikel 37, stk. 3, finder denne forordning ikke anvendelse på produkter opført i bilag I, som blev produceret før den dato, der er angivet i artikel 38, stk. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »relevante råvarer«: kvæg, kakao, kaffe, oliepalmer, soja, træ og gummi

2) »relevante produkter«: produkter opført i bilag I, som indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer

3) »skovrydning«: omlægning af skov til landbrugsmæssig anvendelse, uanset om den er menneskeskabt eller ej

4) »skov«: arealer på over 0,5 ha med træer af en højde på mere end 5 m og et kronedække på over 10 % eller træer, der kan nå disse tærskler på stedet, med undtagelse af arealer, der overvejende anvendes til landbrug eller bymæssig bebyggelse

5) »landbrugsmæssig anvendelse«: anvendelse af arealer til landbrugsformål, herunder til landbrugsplantager og braklagte landbrugsarealer og til opdræt af husdyr

6) »landbrugsplantage«: arealer med træbevoksninger i landbrugsproduktionssystemer, f.eks. frugtplantager, oliepalmeplantager, olivenplantager og skovlandbrugssystemer, hvor afgrøder dyrkes under trædække; dette omfatter alle plantager af relevante råvarer, bortset fra træ; landbrugsplantager er ikke omfattet af definitionen af »skov«

7) »skovforringelse«: strukturelle ændringer af skovdække i form af omlægning af:

   a) primærskove eller naturligt foryngende skove til plantageskove eller andre træbevoksede områder, eller

   b) primærskove til plantede skove

8) »primærskov«: naturligt forynget skov med hjemmehørende træarter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad

9) »naturligt foryngende skov«: skov, som overvejende består af træer, der er etableret ved naturlig foryngelse; herunder én eller flere af følgende:

   a) skove, hvor det er umuligt at skelne mellem, om de er plantede eller naturligt foryngede

   b) skove med en blanding af naturligt foryngede hjemmehørende træarter og plantede eller såede træer, og hvor de naturligt foryngede træer forventes at udgøre størstedelen af den voksende bestand ved bevoksningsmodenhed

   c) lavskov fra træer, der oprindeligt blev etableret ved naturlig foryngelse

   d) naturligt foryngede træer af indførte arter

10) »plantet skov«: skov, der overvejende består af træer, der er etableret ved plantning og/eller tilsåning, forudsat at de plantede eller såede træer forventes at udgøre mere end 50 % af bestanden ved modenhed; det omfatter lavskov fra træer, der oprindeligt blev plantet eller sået

11) »plantageskov«: en plantet skov, der forvaltes intensivt, og som ved plantning og bevoksningsmodenhed opfylder alle følgende kriterier: en eller to arter, ensartet aldersklasse og regelmæssig afstand; det omfatter plantager med kort rotation til træ, fibre og energi, men omfatter ikke skove, der er plantet med henblik på beskyttelse eller genopretning af økosystemer, samt skove, der er etableret ved plantning eller såning, og som ved deres bevoksningsmodenhed ligner eller vil komme til at ligne naturligt foryngende skove

12) »andre træbevoksede områder«: arealer på over 0,5 ha, som ikke er klassificeret som »skov«, med træer af en højde på mere end 5 m og et kronedække på 5-10 % eller træer, der kan nå disse tærskler på stedet, eller med en kombineret dækning af krat, buske og træer på over 10 %, med undtagelse af arealer, der overvejende anvendes til landbrug eller bymæssig bebyggelse

13) »skovrydningsfri«:

a) at de relevante produkter indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer produceret på arealer, som ikke har været udsat for skovrydning efter den 31. december 2020, og

b) i tilfælde af relevante produkter, som indeholder eller er fremstillet ved brug af træ, at træet er fældet i skoven uden at forårsage skovforringelse efter den 31. december 2020

14) »produceret«: dyrket, fældet, høstet, frembragt eller opdrættet på relevante jordlodder eller, hvis der er tale om kvæg, på bedrifter

15) »operatør«: enhver fysisk eller juridisk person, der som led i erhvervsvirksomhed bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem

16) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af en relevant råvare eller et relevant produkt på EU-markedet

17) »forhandler«: enhver anden person i forsyningskæden end operatøren, der som led i erhvervsvirksomhed gør relevante produkter tilgængelige på markedet

18) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af et relevant produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

19) »som led i erhvervsvirksomhed«: med henblik på forarbejdning, distribution til kommercielle eller ikkekommercielle forbrugere eller til brug i operatørens eller forhandlerens egen forretning

20) »person«: en fysisk person, en juridisk person eller enhver sammenslutning af personer, som ikke er en juridisk person, men som i henhold til EU-retten eller national ret anerkendes at have rets- og handleevne

21) »person, der er etableret i Unionen«:

a) for så vidt angår en fysisk person: enhver person, der har bopæl i Unionen

b) for så vidt angår en juridisk person eller en sammenslutning af personer: enhver person, som har sit hjemsted, sit hovedsæde eller et fast forretningssted i Unionen

22) »bemyndiget repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som i overensstemmelse med artikel 6 har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en operatør eller en forhandler til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende operatørens eller forhandlerens forpligtelser i henhold til forordningen

23) »oprindelsesland«: et land eller område som omhandlet i artikel 60 i forordning (EU) nr. 952/2013

24) »produktionsland«: det land eller område, hvor den relevante råvare eller den relevante råvare, der er anvendt i produktionen af eller er indeholdt i et relevant produkt, er produceret

25) »produkter, der ikke overholder kravene«: relevante produkter, der ikke overholder artikel 3

26) »ubetydelig risiko«: det risikoniveau, der gælder for relevante råvarer og relevante produkter, når disse råvarer eller produkter på grundlag af en fuldstændig vurdering af både produktspecifikke og generelle oplysninger og om nødvendigt anvendelse af passende risikobegrænsende foranstaltninger ikke giver anledning til bekymring med hensyn til ikke at være i overensstemmelse med artikel 3, litra a) eller b)

27) »jordlod«: et areal inden for en ejendom som anerkendt i produktionslandets lovgivning med tilstrækkeligt ensartede forhold til, at det samlet set er muligt at vurdere den risiko for skovrydning og skovforringelse, der er forbundet med relevante råvarer, der er produceret på det pågældende areal

28) »geolokalisering«: et jordlods geografiske placering beskrevet ved hjælp af bredde- og længdegradskoordinater, der svarer til mindst ét bredde- og ét længdegradspunkt med mindst seks decimaler; for jordlodder på over fire hektar, der bruges til produktion af andre relevante råvarer end kvæg, angives dette ved hjælp af polygoner med tilstrækkelige bredde- og længdegradspunkter til at beskrive hvert jordlods perimeter

29) »bedrift«: enhver lokalitet, struktur eller, hvis der er tale om frilandslandbrug, omgivelser eller sted, hvor der midlertidigt eller fast holdes husdyr

30) »mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder« eller »SMV'er«: mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([19])

31) »begrundet mistanke«: en behørigt begrundet påstand baseret på objektive og verificerbare oplysninger vedrørende manglende overholdelse af denne forordning, som kan kræve intervention fra de kompetente myndigheders side

32) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 14, stk. 1

33) »toldmyndigheder«: toldmyndigheder som defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013

34) »toldområde«: det område, som er defineret i artikel 4 i forordning (EU) nr. 952/2013

35) »tredjeland«: et land eller område uden for Unionens toldområde

36) »overgang til fri omsætning«: den procedure, der er fastsat i artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013

37) »eksport«: den procedure, der er fastsat i artikel 269 i forordning (EU) nr. 952/2013

38) »relevante produkter, der indføres på markedet«: relevante produkter fra tredjelande, der er henført under toldproceduren »overgang til fri omsætning«, og som er bestemt til at blive bragt i omsætning på EU-markedet, og som ikke er bestemt til privat anvendelse eller forbrug inden for Unionens toldområde

39) »relevante produkter, der forlader markedet«: relevante produkter, der er henført under toldproceduren »eksport«

40) »relevant lovgivning i produktionslandet«: de love, der finder anvendelse i produktionslandet vedrørende produktionsområdets retlige status med hensyn til:

a) brugsrettigheder til jord

b) miljøbeskyttelse

c) skovrelaterede regler, herunder regler om skovforvaltning og bevarelse af biodiversitet, hvis de er direkte knyttet til træhugst

d) tredjemands rettigheder

e) arbejdstagerrettigheder

f) menneskerettigheder, der er beskyttet i henhold til folkeretten

g) princippet om frit, forudgående og informeret samtykke, herunder som fastsat i FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder

h) skatte-, antikorruptions-, handels- og toldbestemmelser.

Artikel 3

Forbud

Relevante råvarer og relevante produkter må ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres, medmindre alle følgende betingelser er opfyldt:

a) de er skovrydningsfrie

b) de er blevet produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet, og

c) de er omfattet af en due diligence-erklæring.

KAPITEL 2

OPERATØRERS OG FORHANDLERES FORPLIGTELSER

Artikel 4

Operatørers forpligtelser

1. Operatørerne skal udføre due diligence i overensstemmelse med artikel 8, inden de bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem, for at bevise, at de relevante produkter overholder artikel 3.

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

2. Operatørerne må ikke bringe relevante produkter i omsætning eller eksportere dem uden forudgående indgivelse af en due diligence-erklæring. Operatører, der på grundlag af udført due diligence, jf. artikel 8, konkluderer, at de relevante produkter overholder artikel 3, stiller, inden de bringer de relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem, en due diligence-erklæring til rådighed for de kompetente myndigheder gennem informationssystemet omhandlet i artikel 33. En sådan elektronisk tilgængelig og overførbar due diligence-erklæring skal indeholde oplysningerne fastsat i bilag II for de relevante produkter og en erklæring fra operatøren om, at operatøren har udført due diligence, og at der ikke blev konstateret nogen eller kun ubetydelige risici.

3. Ved at stille due diligence-erklæringen til rådighed for kompetente myndigheder påtager operatøren sig ansvaret for, at det relevante produkt overholder artikel 3. Operatørerne fører et register over due diligence-erklæringerne i fem år fra datoen for indgivelsen af erklæringen gennem informationssystemet, jf. artikel 33.

4. Operatørerne må ikke bringe de relevante produkter i omsætning eller eksportere dem, hvis en eller flere af følgende situationer gør sig gældende:

a) de relevante produkter overholder ikke kravene

b) udførelsen af due diligence har påvist en ikkeubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder kravene

c) operatøren kunne ikke opfylde forpligtelserne omhandlet i stk. 1 og 2.

5. Operatører, der modtager eller får kendskab til relevante nye oplysninger, herunder begrundet mistanke, om, at et relevant produkt, som de har bragt i omsætning, risikerer ikke at overholde kravene i denne forordning, underretter straks de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de har bragt det relevante produkt i omsætning, samt de forhandlere, som de leverede det relevante produkt til. Ved eksport underretter operatørerne den kompetente myndighed i den medlemsstat, som er produktionslandet.

6. Operatørerne tilbyder al nødvendig bistand til de kompetente myndigheder for at lette udførelsen af de i artikel 18 omhandlede tilsyn, herunder adgang til lokaler og tilgængeliggørelse af dokumentation og optegnelser.

7. Operatørerne meddeler operatører og forhandlere længere nede i forsyningskæden af de relevante produkter, som de har bragt i omsætning eller eksporteret, alle oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere, at der er udført due diligence, og at der ikke blev konstateret nogen eller kun en ubetydelig risiko, herunder referencenumrene på de due diligence-erklæringer, der er knyttet til disse produkter.

8. Uanset nærværende artikels stk. 1 er operatører, der er SMV'er (»SMV-operatører«), ikke forpligtet til at udføre due diligence for så vidt angår relevante produkter, der er indeholdt i eller fremstillet af relevante produkter, som allerede har været genstand for due diligence i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, og for hvilke der allerede er indgivet en due diligence-erklæring i overensstemmelse med artikel 33. I sådanne tilfælde skal SMV-operatører på anmodning meddele de kompetente myndigheder referencenummeret på due diligence-erklæringen. For så vidt angår dele af relevante produkter, der ikke har været genstand for due diligence, skal SMV-operatører udføre due diligence i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

9. Operatører, som ikke er SMV'er, kan først henvise til due diligence-erklæringer, som allerede er blevet indgivet i overensstemmelse med artikel 33, når de har forvisset sig om, at due diligence vedrørende relevante produkter, der er indeholdt i eller fremstillet af relevante produkter, er udført i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1. De skal medtage referencenumrene på sådanne due diligence-erklæringer, som allerede er blevet indgivet i overensstemmelse med artikel 33, i de due diligence-erklæringer, som de indgiver i henhold til nærværende artikels stk. 2. For så vidt angår dele af relevante produkter, der ikke er genstand for due diligence, skal operatører, som ikke er SMV'er, udføre due diligence i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

10. Enhver operatør, der henviser til en due diligence-erklæring, som allerede er blevet indgivet i overensstemmelse med artikel 33, bevarer ansvaret for, at de relevante produkter er i overensstemmelse med artikel 3, herunder at der ikke er konstateret nogen eller kun en ubetydelig risiko, inden de bringer sådanne relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem.

Artikel 5

Forhandleres forpligtelser

1. Forhandlere, som ikke er SMV'er, betragtes som operatører, som ikke er SMV'er, og er underlagt forpligtelserne og bestemmelserne i artikel 3, 4 og 6, artikel 8-13, artikel 16, stk. 8-11, og artikel 18 for så vidt angår de relevante råvarer og relevante produkter, som de gør tilgængelige på markedet.

2. Forhandlere, som er SMV'er (»SMV-forhandlere«), må kun gøre relevante produkter tilgængelige på markedet, hvis de er i besiddelse af de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 3.

3. SMV-forhandlere indsamler og opbevarer følgende oplysninger vedrørende de relevante produkter, som de agter at gøre tilgængelige på markedet:

a) navn, registreret firmanavn eller registreret varemærke, postadresse, e-mailadresse og eventuel webadresse på de operatører eller forhandlere, som har leveret de relevante produkter til dem, samt referencenumrene på de due diligence-erklæringer, der er knyttet til disse produkter

b) navn, registreret firmanavn eller registreret varemærke, postadresse, e-mailadresse og eventuel webadresse på de operatører eller forhandlere, som de har leveret de relevante produkter til.

4. SMV-forhandlere opbevarer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, i mindst fem år fra datoen for tilgængeliggørelse på markedet og fremlægger efter anmodning disse oplysninger for de kompetente myndigheder.

5. SMV-forhandlere, der modtager eller får kendskab til relevante nye oplysninger, herunder begrundet mistanke, om, at et relevant produkt, som de har gjort tilgængelig(t) på markedet, risikerer ikke at overholde kravene i denne forordning, underretter straks de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort det relevante produkt tilgængeligt på markedet, samt de forhandlere, som de leverede det relevante produkt til.

6. Forhandlere tilbyder, uanset om de er SMV'er eller ej, al nødvendig bistand til de kompetente myndigheder for at lette udførelsen af de i artikel 18 og 19 omhandlede tilsyn, herunder adgang til lokaler og tilgængeliggørelse af dokumentation og optegnelser.

Artikel 6

Bemyndigede repræsentanter

1. Operatører eller forhandlere kan udpege en bemyndiget repræsentant til at indgive due diligence-erklæringen, jf. artikel 4, stk. 2, på deres vegne. I sådanne tilfælde bærer operatøren eller forhandleren fortsat ansvaret for, at det relevante produkt overholder artikel 3.

2. Den bemyndigede repræsentant fremlægger efter anmodning en kopi af fuldmagten på et af Unionens officielle sprog for de kompetente myndigheder og en kopi på et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor due diligence-erklæringen behandles, eller, hvis dette ikke er muligt, på engelsk.

3. En operatør, som er en fysisk person eller en mikrovirksomhed, kan give fuldmagt til den næste operatør eller forhandler længere nede i forsyningskæden, som ikke er en fysisk person eller en mikrovirksomhed, om at fungere som bemyndiget repræsentant. En sådan næste operatør eller forhandler længere nede i forsyningskæden må ikke bringe relevante produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på markedet eller eksportere dem uden at indgive due diligence-erklæringen, jf. artikel 4, stk. 2, på den pågældende operatørs vegne. I sådanne tilfælde bevarer den operatør, som er en fysisk person eller en mikrovirksomhed, ansvaret for det relevante produkts overholdelse af artikel 3 og meddeler denne næste operatør eller forhandler længere nede i forsyningskæden alle oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte, at der er udført due diligence, og at der ikke blev konstateret nogen eller kun en ubetydelig risiko.

Artikel 7

Bringen i omsætning foretaget af operatører etableret i tredjelande

Hvis en fysisk eller juridisk person, der er etableret uden for Unionen, bringer relevante produkter i omsætning, anses den første fysiske eller juridiske person i Unionen, der tilgængeliggør sådanne relevante produkter på markedet, for en operatør som omhandlet i denne forordning.

Artikel 8

Due diligence

1. Inden operatører bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem, skal de udføre due diligence med hensyn til alle relevante produkter, der leveres af hver enkelt leverandør.

2. Due diligence omfatter:

a) indsamling af de oplysninger, data og dokumenter, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 9

b) risikovurderingsforanstaltninger som omhandlet i artikel 10

c) risikobegrænsende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11.

Artikel 9

Oplysningskrav

1. Operatørerne indsamler oplysninger, dokumenter og data, der viser, at de relevante produkter overholder artikel 3. Med henblik herpå indsamler, organiserer og opbevarer operatøren i fem år fra datoen for, at de relevante produkter bringes i omsætning eller eksporteres, følgende oplysninger ledsaget af dokumentation for hvert relevant produkt:

a) en beskrivelse, herunder handelsnavn og type, af de relevante produkter samt, i tilfælde af at de relevante produkter indeholder eller er fremstillet ved brug af træ, artens almindelige navn og dens fulde videnskabelige navn. Produktbeskrivelsen skal omfatte en liste over relevante råvarer eller relevante produkter, der er indeholdt deri eller anvendes til at fremstille disse produkter

b) mængden af de relevante produkter; for relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, udtrykkes mængden i kilogram nettovægt og, hvis det er relevant, i den supplerende mængdeenhed, der er fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([20]) i forhold til den angivne HS-kode, eller i alle andre tilfælde udtrykkes mængden i nettovægt eller, hvis det er relevant, nettovolumen eller antal enheder; en supplerende mængdeenhed skal anvendes, hvis den er defineret konsekvent for alle underpositioner under den HS-kode, der er omhandlet i due diligence-erklæringen

c) produktionslandet og, hvis det er relevant, dele heraf

d) geolokaliseringen af alle jordlodder, hvor de relevante råvarer, som det relevante produkt indeholder eller er fremstillet ved brug af, blev produceret, samt produktionsdatoen eller -perioden; hvis et relevant produkt indeholder eller er fremstillet af relevante råvarer, der er produceret på forskellige jordlodder, medtages alle de forskellige jordlodders geolokalisering; enhver skovrydning eller skovforringelse på de pågældende jordlodder udelukker automatisk alle relevante råvarer og relevante produkter fra disse jordlodder fra at blive bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteret; for relevante produkter, der indeholder eller er fremstillet ved brug af kvæg, og for sådanne relevante produkter, der er blevet fodret med relevante produkter, henviser geolokaliseringen til alle de bedrifter, hvor kvæget er opdrættet; for alle andre relevante produkter i bilag I henviser geolokaliseringen til jordlodderne

e) navn, postadresse og e-mailadresse på enhver virksomhed eller person, som de har fået leveret de relevante produkter fra

f) navn, postadresse og e-mailadresse på enhver operatør eller forhandler, som de relevante produkter er leveret til

g) tilstrækkeligt afgørende og verificerbare oplysninger om, at de relevante produkter er skovrydningsfrie

h) tilstrækkeligt afgørende og verificerbare oplysninger om, at de relevante råvarer er blevet produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet, herunder enhver aftale, der giver ret til at anvende det pågældende område til produktion af den relevante råvare.

2. Operatøren stiller de oplysninger, dokumenter og data, der er indsamlet i henhold til denne artikel, til rådighed for de kompetente myndigheder.

Artikel 10

Risikovurdering

1. Operatørerne verificerer og analyserer de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 9, og anden relevant dokumentation. På grundlag af disse oplysninger og denne dokumentation udfører operatørerne en risikovurdering for at fastslå, om der er risiko for, at de relevante produkter, der skal bringes i omsætning eller eksporteres, ikke overholder kravene. Operatørerne må ikke bringe de relevante produkter i omsætning eller eksportere dem, undtagen hvor risikovurderingen viser, at der ikke er nogen eller kun en ubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder kravene.

([20]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

2. Ved risikovurderingen skal der navnlig tages hensyn til følgende kriterier:

a) tildelingen af risiko til det pågældende produktionsland eller dele heraf, jf. artikel 29

b) tilstedeværelsen af skove i produktionslandet eller dele heraf

c) tilstedeværelsen af oprindelige folk i produktionslandet eller dele heraf

d) høring af og samarbejde i god tro med oprindelige folk i produktionslandet eller dele heraf

e) forekomst af behørigt begrundede påstande fra oprindelige folk på grundlag af objektive og verificerbare oplysninger om anvendelsen af eller ejerskabet til det område, der anvendes til produktion af den relevante råvare

f) udbredelsen af skovrydning eller skovforringelse i produktionslandet eller dele heraf

g) kilden til, pålidelighed af, gyldighed af og links til anden tilgængelig dokumentation for de i artikel 9, stk. 1, omhandlede oplysninger

h) betænkeligheder i forbindelse med produktions- og oprindelseslandet eller dele heraf, f.eks. omfanget af korruption, forekomst af dokument- og dataforfalskning, manglende retshåndhævelse, krænkelser af internationale menneskerettigheder, væbnet konflikt eller tilstedeværelse af sanktioner pålagt af FN's Sikkerhedsråd eller Rådet for Den Europæiske Union

i) kompleksiteten af den relevante forsyningskæde og forarbejdningsstadiet for de relevante produkter, navnlig vanskeligheder med at forbinde de relevante produkter med den jordlod, hvor de relevante råvarer er produceret

j) risikoen for omgåelse af denne forordning eller for blanding med relevante produkter af ukendt oprindelse eller produkter, som er produceret i områder, hvor skovrydning eller skovforringelse har fundet sted eller finder sted

k) konklusioner fra møderne i Kommissionens ekspertgrupper, der støtter gennemførelsen af denne forordning, som offentliggjort i Kommissionens register over ekspertgrupper

l) begrundet mistanke forelagt i henhold til artikel 31 og oplysninger om operatørers eller forhandleres hidtidige manglende overholdelse af denne forordning i hele den relevante forsyningskæde

m) alle oplysninger, der peger i retning af en risiko for, at de relevante produkter ikke overholder kravene

n) supplerende oplysninger om overholdelse af denne forordning, herunder eksempelvis oplysninger fra certificeringsordninger eller andre tredjepartsverificerede ordninger, herunder frivillige ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([21]), såfremt oplysningerne opfylder kravene i denne forordnings artikel 9.

3. Træprodukter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 2173/2005, og som er omfattet af en gyldig FLEGT-licens fra en operationel licensordning, anses for at overholde nærværende forordnings artikel 3, litra b).

4. Operatørerne dokumenterer og reviderer risikovurderingerne mindst én gang om året og stiller dem til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning. Operatørerne skal kunne påvise, hvordan de indsamlede oplysninger er blevet kontrolleret ud fra risikovurderingskriterierne fastsat i stk. 2, og hvordan de har vurderet niveauet af risikoen.

Artikel 11

Risikobegrænsning

1. Medmindre en risikovurdering, der er foretaget i henhold til artikel 10, viser, at der ikke forekommer nogen eller kun en ubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder kravene, vedtager operatøren, inden de relevante produkter bringes i omsætning eller eksporteres, risikobegrænsende procedurer og foranstaltninger, som er hensigtsmæssige med henblik på at opnå ingen eller kun en ubetydelig risiko. Sådanne procedurer og foranstaltninger kan omfatte én eller flere af følgende:

a) krav om yderligere oplysninger, data eller dokumenter

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

b) udførelse af uafhængige undersøgelser eller revisioner

c) at der træffes andre foranstaltninger vedrørende oplysningskravene i artikel 9.

Sådanne procedurer og foranstaltninger kan også omfatte støtte til, at denne operatørs leverandører, navnlig mindre landbrugere, overholder denne forordning ved hjælp af kapacitetsopbygning og investeringer.

2. Operatørerne skal have indført hensigts- og forholdsmæssige politikker, kontroller og procedurer til effektivt at begrænse og håndtere de konstaterede risici for, at de relevante produkter ikke overholder gældende regler. Disse politikker, kontroller og procedurer omfatter:

a) model for risikostyringspraksis, rapportering, registrering, intern kontrol- og overensstemmelsesstyring, herunder udnævnelse af en overensstemmelsesansvarlig på ledelsesniveau for operatører, som ikke er SMV'er,

b) en uafhængig revisionsfunktion, der skal kontrollere de interne politikker, kontroller og procedurer omhandlet i litra a), for alle operatører, der ikke er SMV'er.

3. Beslutningerne om risikobegrænsende procedurer og foranstaltninger dokumenteres, revideres mindst én gang om året og stilles af operatørerne til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning. Operatørerne skal kunne påvise, hvordan der er taget beslutninger om risikobegrænsende procedurer og foranstaltninger.

Artikel 12

Oprettelse og opretholdelse af due diligence-ordninger, rapportering og registrering

1. Med henblik på at udføre due diligence i overensstemmelse med artikel 8 opretter og ajourfører operatørerne et sæt procedurer og foranstaltninger for at sikre, at de relevante produkter, de bringer i omsætning eller eksporterer, overholder artikel 3 (»due diligence-ordning«).

2. Operatørerne tager due diligence-ordningen op til revision mindst én gang om året. Får operatørerne kendskab til ny udvikling, som kan påvirke due diligence-ordningen, ajourfører de due diligence-ordningen for at tage hensyn til denne udvikling. Operatørerne opbevarer en fortegnelse over sådanne ajourføringer af deres due diligence-ordninger i fem år.

3. Operatører, der ikke falder ind under kategorierne SMV'er, herunder mikrovirksomheder, eller fysiske personer, rapporterer årligt offentligt og så bredt som muligt, herunder på internettet, om deres due diligence-ordning, herunder om de skridt, de har taget for at opfylde deres forpligtelser, jf. artikel 8. Operatører, der også er omfattet af anvendelsesområdet for andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i værdikæden, kan opfylde deres rapporteringsforpligtelser i henhold til dette stykke ved at angive de krævede oplysninger, når de rapporterer i henhold til disse andre EU-retsakter.

4. Med forbehold af Unionens databeskyttelseslovgivning skal rapporteringen som omhandlet i stk. 3 for så vidt angår relevante råvarer og relevante produkter indeholde følgende oplysninger vedrørende relevante råvarer og relevante produkter:

a) en sammenfatning af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), b) og c)

b) konklusionerne af den risikovurdering, der er foretaget i henhold til artikel 10 og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 11, samt en beskrivelse af de oplysninger og den dokumentation, der er indhentet og anvendt til at vurdere risikoen

c) hvis det er relevant en beskrivelse af processen for høring af oprindelige folk, lokalsamfund og andre indehavere af jordbesiddelsesrettigheder i medfør af sædvaneretten eller af de civilsamfundsorganisationer, der er til stede i produktionsområdet for de relevante råvarer og relevante produkter.

5. Operatørerne opbevarer al dokumentation i forbindelse med due diligence, f.eks. alle fortegnelser, foranstaltninger og procedurer, jf. artikel 8, i mindst fem år. De stiller denne dokumentation til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

Artikel 13

Lempet due diligence

1. Når operatørerne bringer relevante produkter i omsætning eller eksporterer dem, skal de ikke opfylde forpligtelserne i artikel 10 og 11, hvis de, efter at have vurderet kompleksiteten af den relevante forsyningskæde og risikoen for omgåelse af denne forordning eller risikoen for blanding med produkter af ukendt oprindelse eller oprindelse i høj- eller standardrisikolande eller dele heraf, kan bekræfte, at alle de relevante råvarer og relevante produkter er produceret i lande eller dele heraf, som er klassificeret som lavrisikolande i henhold til artikel 29. Operatørerne skal i sådanne tilfælde efter anmodning stille relevant dokumentation til rådighed for den kompetente myndighed, der dokumenterer, at der er ubetydelig risiko for omgåelse af denne forordning eller for blanding med produkter af ukendt oprindelse eller oprindelse i høj- eller standardrisikolande eller dele heraf.

2. Hvis en operatør imidlertid modtager eller får kendskab til relevante oplysninger, herunder som følge af den vurdering, som er foretaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, og herunder begrundet mistanke forelagt i henhold til artikel 31, der tyder på en risiko for, at de relevante produkter ikke overholder denne forordning, eller at denne forordning omgås, skal operatøren uanset nærværende artikels stk. 1 opfylde alle forpligtelserne, jf. artikel 10 og 11, og straks meddele enhver relevant oplysning til den kompetente myndighed.

3. Hvis en kompetent myndighed gøres opmærksom på oplysninger, der tyder på en risiko for omgåelse af denne forordning, herunder i tilfælde, hvor relevante råvarer eller relevante produkter produceret i et standard- eller højrisikoland eller dele heraf efterfølgende forarbejdes i et lavrisikoland eller dele heraf, hvorfra de bringes i omsætning eller forlader markedet, træffer den kompetente myndighed øjeblikkelige tiltag i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, og træffer om nødvendigt midlertidige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 23.

KAPITEL 3

FORPLIGTELSER FOR MEDLEMSSTATERNE OG DERES KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 14

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der skal opfylde forpligtelserne i medfør af denne forordning.

2. Senest den 30. december 2023 underretter medlemsstaterne Kommissionen om navne, adresser og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne underretter uden unødigt ophold Kommissionen om enhver ændring af disse oplysninger.

3. Kommissionen offentliggør uden unødigt ophold listen over kompetente myndigheder på sit websted. Kommissionen ajourfører regelmæssigt listen på grundlag af ajourføringer fra medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, funktionel uafhængighed og ressourcer til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 15

Teknisk bistand, vejledning og udveksling af oplysninger

1. Uden at det berører operatørernes forpligtelse til at udføre due diligence i overensstemmelse med artikel 8, kan medlemsstaterne yde teknisk og anden bistand og vejledning til operatører. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne om nødvendigt også give vejledning til operatører og kompetente myndigheder. Teknisk og anden bistand og vejledning skal tage hensyn til situationen for SMV'er, herunder mikrovirksomheder, og fysiske personer med henblik på at lette overholdelsen af denne forordning, herunder for så vidt angår konvertering af data fra relevante geolokaliseringssystemer til det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33. Den skal også tage hensyn til relevante nuværende og fremtidige EU-retsakter, der indeholder due diligence-forpligtelser.

2. Medlemsstaterne fremmer udveksling og formidling af relevante oplysninger, navnlig for at hjælpe operatørerne med risikovurdering, jf. artikel 10, samt af bedste praksis med hensyn til gennemførelse af denne forordning.

3. De kompetente myndigheder og Kommissionen overvåger løbende og udveksler oplysninger om enhver væsentlig ændring i handelsmønstret for relevante produkter, der kan føre til omgåelse af denne forordning.

4. Bistanden ydes på en måde, som ikke bringer de kompetente myndigheders uafhængighed, retlige forpligtelser eller ansvar i forbindelse med håndhævelsen af denne forordning i fare.

5. Kommissionen kan lette en harmoniseret gennemførelse af denne forordning ved at udstede relevante retningslinjer og fremme passende udveksling af oplysninger, koordinering og samarbejde mellem de kompetente myndigheder, mellem de kompetente myndigheder og toldmyndigheder og mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen.

Artikel 16

Forpligtelse til at udføre tilsyn

1. De kompetente myndigheder fører på deres område tilsyn med, om operatører og forhandlere, der er etableret i Unionen, overholder denne forordning. De kompetente myndigheder fører på deres område tilsyn med, om de relevante produkter, som operatøren eller forhandleren har bragt eller påtænker at bringe i omsætning, har gjort tilgængelig eller påtænker at gøre tilgængelig på markedet eller har eksporteret eller påtænker at eksportere, overholder denne forordning.

2. Tilsyn, jf. denne artikels stk. 1, foretages i overensstemmelse med artikel 18 og 19.

3. De kompetente myndigheder anlægger en risikobaseret tilgang til at fastlægge de tilsyn, der skal udføres. Risikokriterier fastlægges på grundlag af en analyse af risikoen for manglende overholdelse af denne forordning, idet der navnlig tages hensyn til de relevante råvarer, kompleksiteten og længden af forsyningskæderne, herunder om der foreligger blanding af de relevante produkter, og det relevante produkts forarbejdningsstadium, om de pågældende jordlodder støder op til skove, risikotildelingen til lande eller dele heraf i overensstemmelse med artikel 29, hvorved der rettes særlig opmærksomhed på situationen i lande eller dele heraf, der er klassificeret som højrisikolande, operatørers eller forhandleres hidtidige manglende overholdelse af denne forordning, risici for omgåelse og alle andre relevante oplysninger. Risikoanalysen skal bygge på oplysningerne i artikel 9 og 10 og kan bygge på oplysningerne i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33, og kan understøttes af andre relevante kilder såsom overvågningsdata, risikoprofiler fra internationale organisationer, begrundet mistanke forelagt i henhold til artikel 31 eller konklusioner fra møder i Kommissionens ekspertgrupper.

4. Hvis det er relevant, fastlægger Kommissionen og reviderer og ajourfører den regelmæssigt de vejledende risikokriterier på EU-plan i overensstemmelse med stk. 3 og meddeler dem til de kompetente myndigheder.

5. Med henblik på at udføre tilsyn, jf. stk. 1, udarbejder de kompetente myndigheder årlige planer, der mindst indeholder følgende:

a) nationale risikokriterier fastlagt i overensstemmelse med stk. 3 med henblik på fastlæggelsen af de tilsyn, der er nødvendige; disse nationale risikokriterier skal bygge på eventuelle vejledende risikokriterier på EU-plan, som Kommissionen har fastlagt i overensstemmelse med stk. 4, og de skal systematisk omfatte risikokriterier i forbindelse med lande eller dele heraf, der er klassificeret som højrisikolande

b) udvælgelse af de operatører og forhandlere, der skal føres tilsyn med; denne udvælgelse foretages på grundlag af de nationale risikokriterier, der er omhandlet i litra a), ved hjælp af bl.a. oplysningerne i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33, og elektroniske databehandlingsteknikker; for hver operatør eller forhandler, der skal føres tilsyn med, kan de kompetente myndigheder udpege specifikke due diligence-erklæringer, der skal føres tilsyn med.

6. De kompetente myndigheders årlige gennemgang af planerne baseres systematisk på resultaterne af tilsynene og erfaringerne med gennemførelsen af planerne, der er omhandlet i stk. 5, med henblik på at forbedre deres effektivitet.

7. De kompetente myndigheder meddeler deres tilsynsplaner og ajourføringer heraf til andre kompetente myndigheder og Kommissionen. De kompetente myndigheder udveksler oplysninger om og koordinerer udarbejdelsen og anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede risikokriterier med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og med Kommissionen for at forbedre effektiviteten af håndhævelsen af denne forordning.

8. Hver medlemsstat sikrer, at de årlige tilsyn, som dens kompetente myndigheder foretager i henhold til denne artikels stk. 1, omfatter mindst 3 % af de operatører, der bringer relevante produkter i omsætning eller tilgængeliggør relevante produkter på markedet eller eksporterer relevante produkter, som indeholder eller er fremstillet af relevante råvarer, der er produceret i et produktionsland eller dele heraf, som er klassificeret som standardrisikoland, jf. artikel 29.

9. Hver medlemsstat sikrer, at de årlige tilsyn, som dens kompetente myndigheder foretager i henhold til denne artikels stk. 1, omfatter mindst 9 % af de operatører, der bringer relevante produkter i omsætning eller tilgængeliggør relevante produkter på markedet eller eksporterer relevante produkter, som indeholder eller er fremstillet af relevante råvarer, samt 9 % af mængden af hvert af de relevante produkter, som indeholder eller er fremstillet af relevante råvarer, der er produceret i et land eller dele heraf, som er klassificeret som højrisikoland, jf. artikel 29.

10. Hver medlemsstat sikrer, at de årlige tilsyn, som dens kompetente myndigheder foretager i henhold til denne artikels stk. 1, omfatter mindst 1 % af de operatører, der bringer relevante produkter i omsætning eller tilgængeliggør relevante produkter på markedet eller eksporterer relevante produkter, som indeholder eller er blevet fremstillet af relevante råvarer, der er produceret i et land eller dele heraf, som er klassificeret som lavrisikoland, jf. artikel 29.

11. Det kvantificerede mål for de tilsyn, som de kompetente myndigheder skal foretage, skal opfyldes særskilt for hver af de relevante råvarer. Det kvantificerede mål beregnes på grundlag af det samlede antal operatører, som har bragt relevante produkter i omsætning, gjort dem tilgængelige på markedet eller eksporteret dem fra EU-markedet i det foregående år, og af mængden, hvis det er relevant. Operatører anses for at have været gjort til genstand for tilsyn, hvis den kompetente myndighed har ført tilsyn med de elementer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a) og b).

12. Uden at det berører de tilsyn, der er planlagt på forhånd i henhold til denne artikels stk. 5, foretager de kompetente myndigheder tilsyn, jf. denne artikels stk. 1, når de modtager eller får kendskab til relevante oplysninger, herunder på grundlag af begrundet mistanke forelagt af tredjemand, jf. artikel 31, vedrørende potentiel manglende overholdelse af denne forordning.

13. Tilsyn foretages uanmeldt, undtagen i tilfælde hvor det er nødvendigt at varsle operatøren eller forhandleren af hensyn til tilsynenes effektivitet.

14. De kompetente myndigheder fører et register over tilsynene med angivelse af bl.a. arten og resultaterne og eventuelle foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af manglende overholdelse. Registre over alle tilsyn opbevares i mindst ti år.

15. Registre over tilsyn, der er foretaget i henhold til denne forordning, og rapporter om resultaterne heraf udgør miljøoplysninger med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ([22]) og stilles til rådighed efter anmodning.

Artikel 17

Relevante produkter, der kræver øjeblikkelige tiltag

1. De kompetente myndigheder identificerer situationer, hvor relevante produkter udgør en så høj risiko for manglende overholdelse af artikel 3, at de kræver øjeblikkelige tiltag fra de kompetente myndigheders side, inden disse relevante produkter bringes i omsætning, gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres. De kompetente myndigheder registrerer sådanne identificerede situationer i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33.

2. Når de kompetente myndigheder identificerer de i denne artikels stk. 1 omhandlede situationer, herunder når en operatør indgiver en due diligence-erklæring om de pågældende relevante produkter, konstateres det i informationssystemet, jf. artikel 33, at der er høj risiko for manglende overholdelse af artikel 3, og der foretages underretning af de kompetente myndigheder, der:

a) straks træffer midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 23 for at suspendere bringen i omsætning eller tilgængeliggørelse på markedet af de pågældende relevante produkter, eller

b) når den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, er etableret, i tilfælde af relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, kræver, at toldmyndighederne suspenderer overgangen til fri omsætning eller eksport af disse relevante produkter i henhold til artikel 26, stk. 7.

3. De suspensioner, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, ophører inden for tre arbejdsdage eller inden for 72 timer i tilfælde af letfordærvelige relevante produkter fra det tidspunkt, hvor den høje risiko for manglende overholdelse er konstateret i informationssystemet, jf. artikel 33. Hvis de kompetente myndigheder på grundlag af resultatet af tilsyn foretaget inden for denne periode konkluderer, at de har brug for yderligere tid til at fastslå, om de relevante produkter overholder artikel 3, forlænger de suspensionsperioden med yderligere tre arbejdsdage ved hjælp af yderligere midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 23 eller, hvis der er tale om relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, ved at underrette toldmyndighederne om behovet for at opretholde suspensionen i henhold til artikel 26, stk. 7.

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

Artikel 18

Tilsyn med operatører og forhandlere, der ikke er SMV'er

1. Tilsyn med operatører og forhandlere, der ikke er SMV'er, omfatter:

a) undersøgelse af deres due diligence-ordning, herunder procedurerne for risikovurdering og risikobegrænsning, og undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der dokumenterer, at due diligence-ordningen fungerer korrekt

b) undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der dokumenterer, at et bestemt relevant produkt, som operatøren har bragt eller påtænker at bringe i omsætning eller påtænker at eksportere, eller som forhandleren, der ikke er en SMV, har gjort tilgængelig eller påtænker at gøre tilgængelig på markedet, overholder denne forordning, herunder, hvis det er relevant, gennem risikobegrænsende foranstaltninger, og undersøgelse af de relevante due diligence-erklæringer.

2. Tilsyn med operatører og forhandlere, der ikke er SMV'er, kan også, hvis det er relevant, navnlig hvis de i stk. 1 omhandlede undersøgelser har givet anledning til spørgsmål, omfatte:

a) undersøgelse på stedet af relevante råvarer eller af de relevante produkter med henblik på at fastslå deres overensstemmelse med den dokumentation, der er anvendt til at udføre due diligence

b) undersøgelse af de korrigerende foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 24

c) tekniske og videnskabelige midler, der er egnede til at fastslå de arter eller det nøjagtige sted, hvor den relevante råvare eller det relevante produkt er produceret, herunder anatomisk eller kemisk analyse eller DNA-analyse

d) tekniske og videnskabelige midler, der er egnede til at fastslå, om de relevante produkter er skovrydningsfri, herunder jordobservationsdata, f.eks. fra Copernicusprogrammet og -værktøjerne eller fra andre offentligt eller privat tilgængelige relevante kilder, og

e) stikprøvetilsyn, herunder revisioner på stedet, herunder i tredjelande, hvis det er relevant, forudsat at sådanne tredjelande er indforstået hermed, gennem samarbejde med de administrative myndigheder i disse tredjelande.

Artikel 19

Tilsyn med SMV-forhandlere

1. Tilsyn med SMV-forhandlere omfatter undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der dokumenterer, at artikel 5, stk. 2, 3 og 4, er overholdt.

2. Tilsyn med SMV-forhandlere kan også, hvis det er relevant, omfatte stikprøvetilsyn, herunder revisioner på stedet, navnlig hvis de i stk. 1 omhandlede undersøgelser har givet anledning til spørgsmål.

Artikel 20

Dækning af de kompetente myndigheders omkostninger

1. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndigheder at opkræve alle omkostninger ved deres aktiviteter fra operatørerne eller forhandlerne for så vidt angår tilfælde af manglende overholdelse.

2. Omkostningerne omhandlet i stk. 1 kan omfatte omkostninger ved prøvetagning, ved oplagring og ved aktiviteter i forbindelse med de relevante produkter, der konstateres at være produkter, der ikke overholder kravene, og som er genstand for korrigerende tiltag, inden disse relevante produkter overgår til fri omsætning, deres bringen i omsætning på markedet eller deres eksport.

Artikel 21

Samarbejde og udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden, toldmyndighederne fra deres medlemsstat, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne fra andre medlemsstater, Kommissionen og om nødvendigt med de administrative myndigheder i tredjelande for at sikre overholdelse af denne forordning, herunder for så vidt angår foretagelse af revision på stedet.

2. De kompetente myndigheder indgår administrative ordninger med Kommissionen vedrørende videregivelse af oplysninger om kontrolundersøgelser og gennemførelse af kontrolundersøgelser.

3. De kompetente myndigheder udveksler de oplysninger, der er nødvendige for håndhævelsen af denne forordning, herunder gennem det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33. Dette omfatter adgang til og udveksling af oplysninger om operatører og forhandlere, herunder due diligence-erklæringer, og om arten og resultaterne af de foretagne tilsyn, med andre medlemsstaters kompetente myndigheder for at lette håndhævelsen af denne forordning.

4. De kompetente myndigheder underretter straks de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen, når de opdager enhver potentiel manglende overholdelse af denne forordning og alvorlige mangler, der kan berøre mere end én medlemsstat. De kompetente myndigheder underretter navnlig de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, når de opdager et relevant produkt på markedet, som de anser for at være et produkt, der ikke overholder kravene, for at muliggøre tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af sådanne produkter fra salg i alle medlemsstater.

5. Efter anmodning fra en kompetent myndighed forelægger medlemsstaterne den de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 22

Rapportering

1. Medlemsstaterne gør senest den 30. april hvert år oplysninger om anvendelsen af denne forordning i det foregående kalenderår tilgængelige for offentligheden og Kommissionen. Disse oplysninger skal omfatte:

a) planerne for tilsyn og de risikokriterier, som disse planer byggede på

b) antallet og resultaterne af de tilsyn med operatører, forhandlere, der ikke er SMV'er, og andre forhandlere, der er udført, i forhold til det samlede antal operatører, forhandlere, der ikke er SMV'er, og andre forhandlere, herunder de former for manglende overholdelse, der er konstateret

c) mængden af relevante produkter, der er ført tilsyn med, i forhold til den samlede mængde relevante produkter, der er bragt i omsætning eller er eksporteret, og produktionslandene; for relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, udtrykkes mængden i kilogram nettovægt og, hvis det er relevant, i den supplerende mængdeenhed, der er fastsat i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 i forhold til den angivne HS-kode, eller i alle andre tilfælde udtrykkes mængden i nettovægt eller, hvis det er relevant, nettovolumen eller antal enheder; en supplerende mængdeenhed skal anvendes, hvis den er defineret konsekvent for alle underpositioner under den HS-kode, der er omhandlet i due diligence-erklæringen

d) i tilfælde af manglende overholdelse de korrigerende tiltag, der er truffet i overensstemmelse med artikel 24, og de sanktioner, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 25

e) procentdelen af tilsyn, der er foretaget med forudgående varsel i henhold til artikel 16, stk. 13, og hvis anvendelse begrundes af de kompetente myndigheder i deres tilsynsrapporter.

2. Kommissionens tjenestegrene offentliggør senest den 30. oktober hvert år en EU-oversigt over anvendelsen af denne forordning på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til stk. 1.

Artikel 23

Midlertidige foranstaltninger

Medlemsstaterne giver deres kompetente myndigheder mulighed for at træffe midlertidige foranstaltninger, herunder beslaglæggelse af de relevante råvarer eller relevante produkter eller suspension af bringen i omsætning eller tilgængeliggørelse på markedet eller eksport af de relevante råvarer eller relevante produkter, når der på grundlag af én eller flere af følgende er konstateret potentiel manglende overholdelse af denne forordning:

a) en gennemgang af dokumentation eller andre relevante oplysninger, herunder oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 21, eller begrundet mistanke forelagt i henhold til artikel 31

b) de tilsyn, der er omhandlet i artikel 18 og 19

c) der er konstateret risici af det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33.

Medlemsstaterne underretter om nødvendigt straks Kommissionen og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

Artikel 24

Korrigerende tiltag i tilfælde af manglende overholdelse

1. Uden at det berører artikel 25, kræver de kompetente myndigheder, når de konstaterer, at en operatør eller forhandler ikke har overholdt denne forordning, eller at et relevant produkt, der bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres, ikke overholder kravene, straks, at operatøren eller forhandleren træffer hensigts- og forholdsmæssige korrigerende tiltag for at bringe den manglende overholdelse til ophør inden for en nærmere angivet og rimelig frist.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter de korrigerende tiltag, som operatøren eller forhandleren pålægges at træffe, mindst én af følgende, alt efter hvad der er relevant:

a) afhjælpning af eventuel formel manglende overholdelse i overensstemmelse med kravene i kapitel 2

b) forhindring af, at det relevante produkt bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet eller eksporteres

c) omgående tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af det relevante produkt

d) donation af det relevante produkt til velgørende eller almennyttige formål, eller hvis dette ikke er muligt, bortskaffelse heraf i overensstemmelse med EU-ret om affaldshåndtering.

3. Uanset de korrigerende tiltag, der træffes i henhold til stk. 2, afhjælper operatøren eller forhandleren eventuelle mangler i due diligence-ordningen med henblik på at forebygge risikoen for yderligere manglende overholdelse af denne forordning.

4. Hvis operatøren eller forhandleren ikke træffer korrigerende tiltag, jf. stk. 2, inden for den frist, der er fastsat af den kompetente myndighed i henhold til stk. 1, eller hvis den manglede overholdelse, jf. stk. 1, fortsat består efter denne frist, sikrer de kompetente myndigheder, at de krævede korrigerende tiltag, der er omhandlet i stk. 2, gennemføres ved hjælp af alle de midler, de har til rådighed i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Artikel 25

Sanktioner

1. Med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF ([23]) fastsætter medlemsstaterne regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved operatørers og forhandleres overtrædelse af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og disse foranstaltninger og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

2. Sanktionerne fastsat i stk. 1 skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning. Disse sanktioner skal omfatte:

a) bøder, der står i et rimeligt forhold til miljøskaderne og værdien af de relevante råvarer eller relevante produkter, idet disse bøders niveau beregnes således, at det sikres, at de effektivt berøver de ansvarlige den økonomiske gevinst ved deres overtrædelser, og idet niveauet for disse bøder for gentagne alvorlige overtrædelser gradvis forhøjes; for så vidt angår en juridisk person fastsættes det maksimale beløb for en sådan bøde til mindst 4 % af operatørens eller forhandlerens samlede årlige omsætning på EU-plan i det regnskabsår, der går forud for bødebeslutningen, beregnet i overensstemmelse med den beregning af virksomheders samlede omsætning, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ([24]), og forhøjes om nødvendigt for at overstige den potentielle økonomiske gevinst

b) konfiskation af de relevante produkter fra operatøren og/eller forhandleren

c) konfiskation af operatørens og/eller forhandlerens indtægter fra en transaktion med de relevante produkter

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

([24]) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

d) midlertidig udelukkelse i en periode på højst 12 måneder fra offentlige udbudsprocedurer og fra adgang til offentlig finansiering, herunder indkøbsprocedurer, tilskud og koncessioner

e) midlertidigt forbud mod at bringe relevante råvarer og relevante produkter i omsætning, gøre dem tilgængelige på markedet eller eksportere dem i tilfælde af en alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser

f) forbud mod at udføre den lempede due diligence, der er fastsat i artikel 13, i tilfælde af en alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om endelige domme mod juridiske personer for overtrædelser af denne forordning og om de sanktioner, de er blevet pålagt, senest 30 dage efter datoen, hvor dommen bliver endelig, under behørig hensyntagen til de relevante databeskyttelsesregler. Kommissionen offentliggør på sit websted en liste over sådanne domme, som skal indeholde følgende elementer:

a) navnet på den juridiske person

b) datoen for den endelige dom

c) et sammendrag af de aktiviteter, med hensyn til hvilke det blev konstateret, at den juridiske person havde overtrådt denne forordning, og

d) arten og i givet fald størrelsen af den pålagte sanktion.

KAPITEL 4

PROCEDURER FOR RELEVANTE PRODUKTER, DER INDFØRES PÅ ELLER FORLADER MARKEDET

Artikel 26

Kontrol

1. Relevante produkter, der henføres under toldproceduren »overgang til fri omsætning« eller »eksport«, er underlagt den kontrol og de foranstaltninger, der er fastsat i dette kapitel. Anvendelsen af dette kapitel berører ikke andre bestemmelser i nærværende forordning eller andre EU-retsakter vedrørende overgang til fri omsætning eller eksport af varer, navnlig forordning (EU) nr. 952/2013 og dens artikel 46, 47, 134 og 267. Kapitel VII i forordning (EU) 2019/1020 finder dog ikke anvendelse på kontrol af relevante produkter, der indføres på markedet for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af nærværende forordning.

2. De kompetente myndigheder er ansvarlige for den overordnede håndhævelse af denne forordning med hensyn til et relevant produkt, der indføres på eller forlader markedet. De kompetente myndigheder er i overensstemmelse med artikel 16 navnlig ansvarlige for at fastlægge de tilsyn, der skal foretages på grundlag af en risikobaseret tilgang, og for gennem tilsynene, der er omhandlet i artikel 16, at fastslå, om et sådant relevant produkt er i overensstemmelse med artikel 3. De kompetente myndigheder varetager dette ansvar i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i kapitel 3.

3. Med forbehold af denne artikels stk. 2 foretager toldmyndighederne kontrol af de toldangivelser, der er indgivet i forbindelse med relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, i overensstemmelse med artikel 46 og 48 i forordning (EU) nr. 952/2013. En sådan kontrol baseres primært på en risikoanalyse som fastsat i artikel 46, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013.

4. Due diligence-erklæringens referencenummer stilles til rådighed for toldmyndighederne inden overgangen til fri omsætning eller eksport af et relevant produkt, der indføres på eller forlader markedet. Bortset fra tilfælde hvor due diligence-erklæringen stilles til rådighed via den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 28, stk. 2, stiller den person, der indgiver toldangivelsen om overgang til fri omsætning eller eksport af et relevant produkt, med henblik herpå due diligence-erklæringens referencenummer, som er tildelt af informationssystemet omhandlet i artikel 33, til rådighed for toldmyndighederne.

5. Med henblik på at tage hensyn til overholdelsen af denne forordning gælder følgende, når der gives tilladelse til, at et relevant produkt overgår til fri omsætning eller eksporteres:

a) Indtil den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, er etableret, finder nærværende artikels stk. 6-9 ikke anvendelse, og toldmyndighederne udveksler oplysninger og samarbejder med de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 27, og tager om nødvendigt hensyn til en sådan udveksling af oplysninger og et sådant samarbejde om at give tilladelse til, at relevante produkter overgår til fri omsætning eller eksporteres.

b) Når den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, er etableret, finder nærværende artikels stk. 6-9 anvendelse, og meddelelser og anmodninger omhandlet i nærværende artikels stk. 6-9 fremsendes ved hjælp af denne elektroniske grænseflade.

6. Når toldmyndighederne foretager kontrol af toldangivelser om overgang til fri omsætning eller eksport af et relevant produkt, der indføres på eller forlader markedet, undersøger de ved hjælp af den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, den status, som de kompetente myndigheder har tildelt den tilsvarende due diligence-erklæring i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33.

7. Hvis den status, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, angiver, at det relevante produkt, der indføres på eller forlader markedet, i henhold til artikel 17, stk. 2, er identificeret som et produkt, der skal foretages tilsyn af, inden det bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres, suspenderer toldmyndighederne overgangen til fri omsætning eller eksporten af det relevante produkt.

8. Hvis alle andre krav og formaliteter i henhold til EU-retten eller national ret vedrørende overgang til fri omsætning eller eksport er opfyldt, tillader toldmyndighederne, at et relevant produkt, der indføres på eller forlader markedet, overgår til fri omsætning eller eksporteres, i følgende tilfælde:

a) den status, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, angiver ikke, at et sådant relevant produkt i henhold til artikel 17, stk. 2, er identificeret som et produkt, der skal foretages tilsyn af, inden det bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres

b) overgangen til fri omsætning eller eksporten er blevet suspenderet i henhold til denne artikels stk. 7, og de kompetente myndigheder har ikke anmodet om at opretholde suspensionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3

c) overgangen til fri omsætning eller eksporten er blevet suspenderet i henhold til stk. 7, og de kompetente myndigheder har meddelt toldmyndighederne, at suspensionen af overgangen til fri omsætning eller eksporten af de relevante produkter kan ophæves.

9. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at et relevant produkt, der indføres på eller forlader markedet, ikke overholder kravene, underretter de toldmyndighederne herom, og toldmyndighederne tillader ikke overgangen til fri omsætning eller eksporten af det relevante produkt.

10. Overgangen til fri omsætning eller eksport anses ikke for dokumentation for overholdelse af EU-retten og navnlig denne forordning.

Artikel 27

Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem myndigheder

1. For at muliggøre den risikobaserede tilgang, jf. artikel 16, stk. 5, for relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, og for at sikre, at tilsynene er effektive og udføres i overensstemmelse med denne forordning, arbejder Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne tæt sammen og udveksler oplysninger.

2. Toldmyndighederne og de kompetente myndigheder samarbejder i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013 og udveksler de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, herunder elektronisk.

3. Toldmyndighederne kan i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 meddele fortrolige oplysninger, som toldmyndighederne er kommet i besiddelse af under udførelsen af deres hverv, eller som er meddelt toldmyndighederne fortroligt, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor operatøren, forhandleren eller den bemyndigede repræsentant er etableret.

4. Hvis de kompetente myndigheder har modtaget oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, kan de videregive disse oplysninger til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3.

5. Der skal udveksles risikorelaterede oplysninger:

a) mellem toldmyndigheder i overensstemmelse med artikel 46, stk. 5, i forordning (EU) nr. 952/2013

b) mellem toldmyndigheder og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013

c) mellem toldmyndigheder og de kompetente myndigheder, herunder kompetente myndigheder i andre medlemsstater, i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 28

Elektronisk grænseflade

1. Kommissionen udvikler en elektronisk grænseflade baseret på Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2399 ([25]), med henblik på at muliggøre overførsel af data, navnlig de meddelelser og anmodninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 26, stk. 6-9, mellem de nationale toldsystemer og det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33. Denne elektroniske grænseflade etableres senest den 30. juni 2028.

2. Kommissionen udvikler en elektronisk grænseflade i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EU) 2022/2399 med henblik på at:

a) sætte operatører og forhandlere i stand til at overholde forpligtelsen til at indgive due diligence-erklæringen vedrørende en relevant råvare eller et relevant produkt i henhold til nærværende forordnings artikel 4 ved at stille den til rådighed gennem det nationale kvikskrankemiljø på toldområdet omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2022/2399 og modtage feedback herom fra de kompetente myndigheder, og

b) muliggøre fremsendelsen af denne due diligence-erklæring til det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser for gennemførelsesordninger for nærværende artikels stk. 1 og 2, og navnlig om de data, herunder deres format, som skal fremsendes i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2. I gennemførelsesretsakterne præciseres det også, hvordan eventuelle ændringer i den status, som de kompetente myndigheder har tildelt due diligence-erklæringer i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 33, omgående og automatisk meddeles de relevante toldmyndigheder via den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. I gennemførelsesretsakterne kan det også bestemmes, at visse specifikke data, der er tilgængelige i due diligence-erklæringen og er nødvendige for toldmyndighedernes aktiviteter, herunder overvågning og bekæmpelse af svig, overføres og registreres i Unionens og de nationale toldsystemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 36, stk. 2.

KAPITEL 5

SYSTEM TIL BENCHMARKING AF LANDE OG SAMARBEJDE MED TREDJELANDE

Artikel 29

Vurdering af lande

1. Ved denne forordning indføres der et tredelt system til vurdering af lande eller dele heraf. Med henblik herpå klassificeres medlemsstater og tredjelande eller dele heraf i en af følgende risikokategorier:

a) »højrisikolande«: lande eller dele heraf, for hvilke den i stk. 3 omhandlede vurdering fører til konstatering af en høj risiko for produktion i de pågældende lande eller dele heraf af relevante råvarer, for hvilke de relevante produkter ikke er i overensstemmelse med artikel 3, litra a)

b) »lavrisikolande«: lande eller dele heraf, for hvilke den i stk. 3 omhandlede vurdering konkluderer, at der er tilstrækkelig sikkerhed for, at tilfælde af produktion i de pågældende lande eller dele heraf af relevante råvarer, for hvilke de relevante produkter ikke er i overensstemmelse med artikel 3, litra a), er usædvanlige

c) »standardrisikolande«: lande eller dele heraf, der ikke falder ind under enten kategorien »højrisiko« eller kategorien »lavrisiko«.

2. Alle lande tildeles den 29. juni 2023 standardrisikoniveauet. Kommissionen klassificerer lande eller dele heraf, hvor der er lav eller høj risiko i overensstemmelse med stk. 1. Listen over lande eller dele heraf, hvor der er lav eller høj risiko, offentliggøres ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 36, stk. 2, senest den 30. december 2024. Denne liste revideres og ajourføres, hvis det er relevant, så ofte som nødvendigt i lyset af ny dokumentation.

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2399 af 23. november 2022 om oprettelse af Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet og om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 (EUT L 317 af 9.12.2022, s. 1).

3. Klassificeringen af lav- og højrisikolande eller dele heraf i henhold til stk. 1 baseres på en objektiv og gennemsigtig vurdering foretaget af Kommissionen under hensyntagen til den seneste videnskabelige dokumentation og internationalt anerkendte kilder. Klassificeringen baseres primært på følgende vurderingskriterier:

a) omfanget af skovrydning og skovforringelse

b) graden af udvidelse af landbrugsarealer til relevante råvarer

c) produktionstendenser for relevante råvarer og relevante produkter.

4. Den vurdering, der er omhandlet i stk. 3, kan også tage hensyn til

a) oplysninger indgivet af det berørte land, de berørte regionale myndigheder, operatører, NGO'er og tredjeparter, herunder oprindelige folk, lokalsamfund og civilsamfundsorganisationer, med hensyn til effektiv dækning af emissioner og optag i landbrug, skovbrug og arealanvendelse i det nationalt bestemte bidrag til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

b) aftaler og andre ordninger mellem det pågældende land og Unionen og/eller dets medlemsstater, som omhandler skovrydning og skovforringelse, og som letter relevante råvarers og relevante produkters overholdelse af artikel 3 og deres effektive gennemførelse

c) om det pågældende land har indført national eller subnational lovgivning, herunder i overensstemmelse med artikel 5 i Parisaftalen, og træffer effektive håndhævelsesforanstaltninger for at tackle skovrydning og skovforringelse og for at undgå og pålægge sanktioner ved aktiviteter, der fører til skovrydning og skovforringelse, og navnlig om det anvender sanktioner, der er tilstrækkeligt strenge til at fratage overtræderne fordelene ved skovrydning eller skovforringelse

d) om det pågældende land stiller relevante data til rådighed på en gennemsigtig måde og, hvis det er relevant, eksistensen, overholdelsen og den effektive håndhævelse af love om beskyttelse af menneskerettighederne og rettighederne for oprindelige folk, lokalsamfund og andre indehavere af jordbesiddelsesrettigheder i medfør af sædvaneretten

e) sanktioner pålagt af FN's Sikkerhedsråd eller af Rådet for Den Europæiske Union imod import eller eksport af relevante råvarer og relevante produkter.

5. Kommissionen indleder en specifik dialog med alle lande, der er eller risikerer at blive klassificeret som højrisikolande, med henblik på at nedbringe deres risikoniveau.

6. Uden at det berører stk. 5, meddeler Kommissionen formelt det pågældende land, hvis den har til hensigt at klassificere det pågældende land eller dele heraf i en anden risikokategori, og opfordrer det til at fremlægge alle oplysninger, der skønnes nyttige i denne henseende. Kommissionen underretter også de kompetente myndigheder om sin hensigt herom.

Kommissionens meddelelse omfatter følgende oplysninger:

a) årsagen til eller årsagerne til planerne om at ændre risikoklassificeringen for landet eller dele heraf

b) opfordringen til at besvare Kommissionens meddelelse om ændring af risikoklassificeringen for landet eller dele heraf skriftligt

c) konsekvenserne af dets klassificering som et højrisikoland eller lavrisikoland.

7. Kommissionen giver det pågældende land tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen. Hvis meddelelsen vedrører Kommissionens hensigt om at klassificere landet eller dele heraf til en højere risikokategori, kan det pågældende land i sit svar give Kommissionen oplysninger om foranstaltninger, som landet har truffet for at rette op på situationen.

8. Kommissionen underretter straks det berørte land og de kompetente myndigheder om et lands eller dettes deles optagelse på eller fjernelse fra listen omhandlet i stk. 2.

Artikel 30

Samarbejde med tredjelande

1. Inden for deres respektive kompetenceområder samarbejder Kommissionen på vegne af Unionen og interesserede medlemsstater i en koordineret tilgang med producentlande og dele heraf, der er berørt af denne forordning, navnlig dem, der er klassificeret som højrisikolande i overensstemmelse med artikel 29, gennem eksisterende og fremtidige partnerskaber og andre relevante samarbejdsmekanismer med henblik på i fællesskab at bekæmpe de grundlæggende årsager til skovrydning og skovforringelse. Kommissionen udvikler en omfattende EU-strategiramme for et sådant engagement og overvejer mobilisering af alle relevante EU-instrumenter. Sådanne partnerskaber og samarbejdsmekanismer fokuserer på bevarelse, genopretning og bæredygtig udnyttelse af skove, skovrydning, skovforringelse og omstilling til bæredygtige metoder i forbindelse med produktion, forbrug og forarbejdning af og handel med råvarer. Partnerskaber og samarbejdsmekanismer kan omfatte strukturerede dialoger, administrative ordninger og eksisterende aftaler eller bestemmelser deri samt fælles køreplaner, der muliggør omstillingen til en landbrugsproduktion, der letter overholdelsen af denne forordning, idet der tages særligt hensyn til behovene hos oprindelige folk, lokalsamfund og mindre landbrugere, og der sikres deltagelse af alle interesserede aktører.

2. Partnerskaber og samarbejde skal give mulighed for fuld deltagelse af alle interessenter, herunder civilsamfund, oprindelige folk, lokalsamfund, kvinder, den private sektor, herunder mikrovirksomheder og andre SMV'er og mindre landbrugere. Partnerskaber og samarbejde skal også støtte eller indlede en inklusiv og deltagerorienteret dialog om nationale retlige og forvaltningsmæssige reformprocesser for at forbedre skovforvaltningen og tackle nationale faktorer, der bidrager til skovrydning.

3. Partnerskaber og samarbejde skal fremme udviklingen af integrerede processer for planlægning af arealanvendelse, producentlandenes relevante lovgivning, processer med flere interessenter, skattemæssige eller kommercielle incitamenter og andre relevante værktøjer, der kan forbedre bevarelsen af skove og biodiversitet, bæredygtig forvaltning og genopretning af skove, imødegå omlægningen af skove og sårbare økosystemer til andre arealanvendelser, optimere gevinsterne for naturen, sikkerhed med hensyn til jordbesiddelse, landbrugets produktivitet og konkurrenceevne samt gennemsigtige forsyningskæder, styrke rettighederne for skovafhængige samfund, herunder mindre landbrugere, lokalsamfund, og oprindelige folk, hvis rettigheder er fastsat i FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder, og sikre offentlig adgang til skovforvaltningsdokumenter og andre relevante oplysninger.

4. Inden for deres respektive kompetenceområder deltager Kommissionen på vegne af Unionen eller medlemsstaterne eller begge i internationale bilaterale og multilaterale drøftelser og tiltag vedrørende standsning af skovrydning og skovforringelse, herunder i multilaterale fora såsom FN's konvention om den biologiske mangfoldighed, FAO, FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse, FN's Miljøforsamling, FN's Skovforum, FN's rammekonvention om klimaændringer, WTO, G7 og G20. Denne deltagelse omfatter fremme af omstillingen til bæredygtig landbrugsproduktion og bæredygtig skovforvaltning, udvikling af gennemsigtige og bæredygtige forsyningskæder og en fortsat indsats for at udpege og aftale robuste standarder og definitioner, der sikrer et højt niveau af beskyttelse af skove og andre naturlige økosystemer og relaterede menneskerettigheder.

5. Inden for deres respektive kompetenceområder indgår Kommissionen, på vegne af Unionen, og interesserede medlemsstater i dialog og samarbejde med andre større forbrugerlande for at fremme vedtagelsen af ambitiøse krav, der kan begrænse sådanne landes bidrag til skovrydning og skovforringelse, og lige konkurrencevilkår på globalt plan.

KAPITEL 6

BEGRUNDET MISTANKE

Artikel 31

Fysiske eller juridiske personers begrundede mistanke

1. Fysiske eller juridiske personer kan forelægge begrundet mistanke for kompetente myndigheder, hvis de finder, at en eller flere operatører eller forhandlere ikke overholder denne forordning.

2. Uden unødigt ophold vurderer de kompetente myndigheder omhyggeligt og upartisk den begrundede mistanke, herunder om påstandene er velbegrundede, og træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder gennemførelse af tilsyn med og høring af operatører og forhandlere, med henblik på at afsløre potentiel manglende overholdelse af denne forordning, og de træffer, hvis det er relevant, midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 23 for at forhindre, at de omhandlede relevante produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres.

3. Senest 30 dage efter modtagelsen af en begrundet mistanke, medmindre andet er angivet i national ret, underretter de kompetente myndigheder de i stk. 1 omhandlede personer, der har forelagt den begrundede mistanke, om opfølgningen på forelæggelsen og begrunder afgørelsen.

4. Uden at det berører forpligtelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ([26]), indfører medlemsstaterne foranstaltninger til beskyttelse af identiteten på de fysiske eller juridiske personer, der forelægger begrundet mistanke, eller som foretager kontrolundersøgelser med henblik på at kontrollere, at operatører eller forhandlere overholder denne forordning.

Artikel 32

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Enhver fysisk eller juridisk person med tilstrækkelig interesse som fastlagt i overensstemmelse med de eksisterende nationale systemer for retsmidler, herunder hvis sådanne personer opfylder eventuelle kriterier i national ret, herunder personer, der har forelagt en begrundet mistanke i henhold til artikel 31, skal have adgang til administrative eller retslige procedurer for at prøve lovligheden af de kompetente myndigheders afgørelser, handlinger eller undladelser i henhold til denne forordning.

2. Denne forordning berører ikke bestemmelser i national ret, der regulerer adgangen til domstolsprøvelse, og nationale bestemmelser, hvorefter administrative klageprocedurer skal udtømmes, før der gives adgang til retslig prøvelse.

KAPITEL 7

INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 33

Informationssystem

1. Kommissionen opretter senest den 30. december 2024 og vedligeholder efterfølgende et informationssystem, som skal indeholde de due diligence-erklæringer, der er stillet til rådighed i henhold til artikel 4, stk. 2.

2. Uden at det berører opfyldelsen af forpligtelserne i kapitel 2 og 3, skal informationssystemet som minimum have følgende funktionaliteter:

a) registrering af operatører og forhandlere og deres bemyndigede repræsentanter i Unionen; for operatører, der henfører relevante produkter under toldproceduren »overgang til fri omsætning« eller »eksport«, skal registrerings- og identifikationsnummeret for økonomiske operatører (EORI), jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013, angives i registreringsprofilen

b) registrering af due diligence-erklæringer, herunder meddelelse til den pågældende operatør eller forhandler af et referencenummer for hver due diligence-erklæring, som er blevet indgivet gennem informationssystemet

c) tilgængeliggørelse af referencenumrene for eksisterende due diligence-erklæringer i henhold til artikel 4, stk. 8 og 9

d) hvor det er muligt, konvertering af data fra relevante geolokaliseringssystemer

e) registrering af resultatet af tilsyn med due diligence-erklæringer

f) sammenkobling med toldmyndighederne gennem Den Europæiske Unions kvikskrankemiljø på toldområdet i overensstemmelse med artikel 28, herunder for at tillade meddelelser og anmodninger, der er omhandlet i artikel 26, stk. 6-9

g) tilvejebringelse af relevante oplysninger for at understøtte risikoprofileringen for den plan for tilsyn, der er omhandlet i artikel 16, stk. 5, herunder resultater af tilsyn, risikoprofilering af operatører, forhandlere og relevante råvarer og relevante produkter med henblik på ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker at identificere operatører og forhandlere, der skal føres tilsyn med, jf. artikel 16, stk. 5, og relevante produkter, som de kompetente myndigheder skal føre tilsyn med

h) lettelse af administrativ bistand og samarbejde mellem kompetente myndigheder samt mellem kompetente myndigheder og Kommissionen med henblik på udveksling af oplysninger og data

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

i) understøttelse af kommunikation mellem kompetente myndigheder og operatører og forhandlere med henblik på gennemførelsen af denne forordning, herunder eventuelt ved hjælp af digitale værktøjer til forsyningsstyring.

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler for informationssystemets funktionsmåde i henhold til denne artikel, herunder regler for beskyttelse af personoplysninger og udveksling af data med andre IT-systemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 2.

4. Kommissionen giver toldmyndigheder, kompetente myndigheder, operatører og forhandlere og, hvis det er relevant, deres bemyndigede repræsentanter adgang til dette informationssystem i overensstemmelse med deres respektive forpligtelser i henhold til denne forordning.

5. I overensstemmelse med Unionens politik om åben adgang til data giver Kommissionen den brede offentlighed adgang til informationssystemets komplette anonymiserede datasæt i et åbent format, der kan være maskinlæsbart, og som sikrer interoperabilitet, videreanvendelse og tilgængelighed.

KAPITEL 8

REVISION

Artikel 34

Revision

1. Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2024 en konsekvensanalyse, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag om udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte andre træbevoksede områder. Analysen skal bl.a. indeholde den skæringsdato, der er omhandlet i artikel 2, med henblik på at minimere Unionens bidrag til naturlige økosystemers omlægning og forringelse. Revisionen skal omfatte en vurdering af de relevante råvarers indvirkning på skovrydning og skovforringelse.

2. Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2025 en konsekvensanalyse, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag om udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte andre naturlige økosystemer, herunder andre arealer med stort kulstoflager og med høj biodiversitetsværdi, f.eks. græsarealer, tørveområder og vådområder. Analysen skal omfatte en potentiel udvidelse af økosystemet, herunder på grundlag af den skæringsdato, der er omhandlet i artikel 2, med henblik på at minimere Unionens bidrag til naturlige økosystemers omlægning og forringelse. Revisionen skal også omhandle behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte yderligere råvarer, herunder majs. Revisionen skal omfatte en vurdering af de relevante råvarers indvirkning på skovrydning og skovforringelse, som er underbygget af videnskabelig dokumentation, og tage hensyn til ændringer i forbruget.

3. Den i stk. 2 omhandlede konsekvensanalyse skal også omfatte en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt at ændre eller udvide listen over relevante produkter i bilag I, for at sikre, at de mest relevante produkter, som indeholder, er blevet fodret med eller er fremstillet ved brug af relevante råvarer, er opført på denne liste. Denne analyse skal lægge særlig vægt på den potentielle optagelse af biobrændstoffer (HS-kode 382600) i bilag I.

4. Den i stk. 2 omhandlede konsekvensanalyse skal også evaluere de finansielle institutioners rolle med hensyn til at forhindre finansielle strømme, der direkte eller indirekte bidrager til skovrydning og skovforringelse, og vurdere behovet for i EU-retsakter at fastsætte eventuelle specifikke forpligtelser for finansielle institutioner i den henseende under hensyntagen til enhver relevant eksisterende horisontal og sektorspecifik lovgivning.

5. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at ændre bilag I for så vidt angår de relevante KN-koder for relevante produkter, som indeholder, er blevet fodret med eller er fremstillet ved brug af relevante råvarer.

6. Kommissionen foretager senest den 30. juni 2028 og derefter hvert femte år en generel revision af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. Den første rapport skal på grundlag af specifikke undersøgelser indeholde en evaluering af bl.a.:

a) behovet for og gennemførligheden af yderligere handelsfremmende værktøjer — navnlig for de LDC-lande, der i høj grad påvirkes af denne forordning, og de lande eller dele heraf, der er klassificeret som standard- eller højrisikolande — for at støtte opfyldelsen af denne forordnings mål

b) denne forordnings indvirkning på landbrugere, navnlig mindre landbrugere, oprindelige folk og lokalsamfund, og det eventuelle behov for yderligere støtte til omstillingen til bæredygtige forsyningskæder, og så de mindre landbrugere kan opfylde kravene i denne forordning

c) den yderligere udvidelse af definitionen af »skovforringelse« på grundlag af en tilbundsgående analyse og under hensyntagen til de fremskridt, der er gjort i internationale drøftelser om spørgsmålet

d) tærsklen for obligatorisk anvendelse af polygoner, jf. artikel 2, nr. 28), under hensyntagen til dens indvirkning på bekæmpelsen af skovrydning og skovforringelse

e) ændringer i handelsmønstrene for de relevante råvarer og relevante produkter, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, når disse ændringer kunne være et tegn på en omgåelsespraksis

f) en vurdering af, om de tilsyn, der er foretaget, har været effektive til at sikre, at relevante råvarer og relevante produkter, der gøres tilgængelige på markedet eller eksporteres, overholder artikel 3.

KAPITEL 9

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 34, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 29. juni 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 34, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 34, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([27]).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 11 anvendelse.

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 37

Ophævelse

1. Forordning (EU) nr. 995/2010 ophæves med virkning fra den 30. december 2024.

2. Forordning (EU) nr. 995/2010 finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2027 på træ og træprodukter som defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EU) nr. 995/2010, som er fremstillet før den 29. juni 2023 og bragt i omsætning fra den 30. december 2024.

3. Uanset nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, skal træ og træprodukter som defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EU) nr. 995/2010, som er fremstillet før den 29. juni 2023 og bragt i omsætning på markedet fra den 31. december 2027 være i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 3.

Artikel 38

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Artikel 3-13, artikel 16-24 samt artikel 26, 31 og 32 finder anvendelse fra den 30. december 2024, jf. dog nærværende artikels stk. 3.

3. Bortset fra hvad angår de produkter, der er omfattet af bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010, finder de i denne artikels stk. 2 nævnte artikler anvendelse fra den 30. juni 2025 for operatører, der senest den 31. december 2020 var etableret som mikrovirksomheder eller små virksomheder i henhold til henholdsvis artikel 3, stk. 1 eller 2, i direktiv 2013/34/EU.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	P. KULLGREN
Formand	*Formand*

BILAG I

Relevante råvarer og relevante produkter som omhandlet i artikel 1

I tabellen nedenfor er opført varer tariferet i den kombinerede nomenklatur, jf. bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87, som er omhandlet i nærværende forordnings artikel 1.

Bortset fra biprodukter fra en fremstillingsproces, hvis denne proces omfattede materialer, der ikke var affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, finder nærværende forordning ikke anvendelse på varer, hvis de udelukkende er fremstillet af materialer, som har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 1).

Relevant råvare	Relevante produkter
Kvæg	0102 21, 0102 29 Hornkvæg, levende ex 0201 Kød af hornkvæg, fersk eller kølet ex 0202 Kød af hornkvæg, frosset ex 0206 10 Spiselige slagtebiprodukter af hornkvæg, fersk eller kølet ex 0206 22 Af hornkvæg, frosset lever ex 0206 29 Af hornkvæg, andet (undtagen tunger og lever), frosset ex 1602 50 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod af hornkvæg ex 4101 Rå huder og skind af hornkvæg (herunder bøfler) eller dyr af hestefamilien (friske eller saltede, tørrede, kalkede, picklede eller på anden måde konserverede, men ikke garvede, pergamentbehandlede eller på anden måde beredte), også afhårede eller spaltede ex 4104 Garvede eller »crust« huder og skind af hornkvæg (herunder bøfler) eller dyr af hestefamilien, uden hår, også spaltede, men ikke yderligere beredte ex 4107 Læder, yderligere beredt efter garvning eller »crusting«, herunder pergamentbehandlet læder, af hornkvæg (herunder bøfler) eller af dyr af hestefamilien, uden hår, også spaltet, undtagen læder henhørende under pos. 4114
Kakao	1801 Kakaobønner, hele eller brækkede, også brændte 1802 Kakaoskaller, kakaohinder og andet kakaoaffald 1803 Kakaomasse, også affedtet 1804 Kakaosmør, kakaofedt og kakaoolie 1805 Kakaopulver, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler 1806 Chokolade og andre tilberedte fødevarer med indhold af kakao
Kaffe	0901 Kaffe, rå eller brændt, også koffeinfri; skaller og hinder af kaffe; kaffeerstatning med indhold af kaffe, uanset blandingsforholdet

Relevant råvare	Relevante produkter
Oliepalmer	1207 10 Palmenødder og -kerner 1511 Palmeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede 1513 21 Rå palmekerneolie og babassuolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede 1513 29 Palmekerneolie og babassuolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede (undtagen rå olie) 2306 60 Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af vegetabilske fedtstoffer eller olier, også formalede eller i form af pellets, af palmenødder eller palmekerner ex 2905 45 Glycerol med en renhed på 95 % eller derover (beregnet på grundlag af vægten af tørsubstansen) 2915 70 Palmitinsyre og stearinsyre samt salte og estere deraf 2915 90 Mættede acycliske monocarboxylsyrer og deres anhydrider, halogenider, peroxider og peroxysyrer samt halogen-, sulfo-, nitro- eller nitrosoderivater af disse produkter (undtagen myresyre, eddikesyre, mono-, di- og trichloreddikesyre, propionsyre, butansyrer, pentansyre, palmitinsyre og stearinsyre og salte og estere deraf samt eddikesyreanhydrid) 3823 11 Industriel stearinsyre 3823 12 Industriel oliesyre 3823 19 Industrielle monokarboxylfedtsyrer samt sure olier fra raffinering (undtagen stearinsyre, oliesyre og talloliefedtsyre) 3823 70 Industrielle fedtalkoholer
Gummi	4001 Naturgummi, balata, guttaperka, guayulegummi, chicle og lignende naturgummi, i ubearbejdet form eller som plader, blade eller bånd ex 4005 Blandet gummi, ikkevulkaniseret, i ubearbejdet form eller som plader, blade eller bånd ex 4006 Ikkevulkaniseret gummi i andre former (f.eks. stænger, tuber og profiler) og produkter (f.eks. skiver og ringe) ex 4007 Tråde og snore af blødgummi ex 4008 Plader, blade, bånd, stænger og profiler af andet blødgummi end hårdgummi ex 4010 Transportbånd eller drivremme eller remmateriale af blødgummi ex 4011 Nye gummidæk ex 4012 Regummierede eller brugte dæk af gummi, massive eller halvmassive dæk, slidbaner til dæk samt fælgbånd af gummi

Relevant råvare	Relevante produkter
	ex 4013 Slanger af gummi ex 4015 Beklædningsgenstande og beklædningstilbehør (herunder handsker, vanter og luffer) af blødgummi ex 4016 Andre varer af blødgummi, ikke andetsteds nævnt i kapitel 40 ex 4017 Hårdgummi (f.eks. ebonit) i alle former, herunder affald og skrot, varer af hårdgummi
Soja	1201 Sojabønner, også knuste 1208 10 Sojabønnemel 1507 Sojabønneolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede 2304 Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af sojaolie, også formalede eller i form af pellets
Træ	4401 Brænde; træ i form af flis eller spåner; savsmuld og træaffald, også agglomereret til briketter eller lignende former 4402 Trækul (herunder kul af nøddeskaller eller af nødder) også agglomereret 4403 Træ, ubearbejdet eller afbarket, afgrenet eller groft tildannet på to eller fire sider 4404 Emner af træ til tøndebånd; kløvede stolper; pæle og stokke af træ, tilspidsede, men ikke savskårne i længderetningen; emner af træ til spadserestokke, paraplyskafter, værktøjsskafter og lign., groft tildannede eller afrundede, men ikke drejede, bøjede eller på anden måde bearbejdede; træspån og lign. 4405 Træuld og træmel 4406 Jernbane- og sporvejssveller af træ 4407 Træ, savet eller tilhugget i længderetningen, skåret eller skrællet, også høvlet, slebet eller samlet ende-til-ende, af tykkelse over 6 mm 4408 Plader til fineringsarbejde (herunder sådanne plader fremstillet ved skæring af lamineret træ), til fremstilling af krydsfinér eller lignende lamineret træ samt træ, savet i længderetningen, skåret eller skrællet, også høvlet, slebet, splejset eller samlet ende-til-ende, af tykkelse ikke over 6 mm 4409 Træ (herunder ikkesammensatte parketstaver), profileret (pløjet, notet, falset, rejfet, kelet eller lignende) i hele længden på en eller flere kanter, ender eller overflader, også høvlet, slebet eller samlet ende-til-ende 4410 Spånplader, OSB-plader og lignende plader (f.eks. waferboard) af træ eller andre træagtige materialer, også agglomereret med harpiks eller andre organiske bindemidler 4411 Træfiberplader og fiberplader af andre træagtige materialer, også agglomereret med harpiks eller andre organiske bindemidler

Relevant råvare	Relevante produkter
	4412 Krydsfinér, finerede plader og lignende laminerede træprodukter 4413 Træ med forøget densitet, i blokke, plader, lameller eller profiler 4414 Trærammer til malerier, fotografier, spejle eller lignende genstande 4415 Pakkasser, tremmekasser, tromler og lignende pakningsgenstande af træ; kabeltromler af træ; lastpaller og lign., af træ; pallerammer af træ (ikke pakningsgenstande, der udelukkende anvendes som pakningsgenstande for at støtte, beskytte eller bære et andet produkt, der er bragt i omsætning) 4416 Fade, tønder, kar, baljer, bøtter og andre bødkerarbejder samt dele dertil, af træ, herunder tøndestaver 4417 Værktøj og redskaber af træ; skafter, håndtag og lignende dele af træ til værktøj og redskaber; børstetræ, skafter og håndtag af træ til koste og børster; blokke og læster af træ til fodtøj 4418 Snedker- og tømrerarbejder af træ til bygningsbrug, herunder lamelplader (celleplader) af træ 4419 Bordservice og køkkenudstyr, af træ 4420 Indlagt træ og træmosaik; æsker, skrin og etuier til smykker eller bestik samt lignende varer af træ; statuetter og andre dekorationsgenstande af træ; boligudstyr af træ, ikke henhørende under kapitel 94 4421 Andre varer af træ Papirmasse og papir som omhandlet i kapitel 47 og 48 i den kombinerede nomenklatur med undtagelse af bambusbaserede produkter og genbrugspapir og -pap (affald) ex 49 Bøger, aviser, billeder og andre tryksager; håndskrevne eller maskinskrevne arbejder samt tegninger af papir ex 9401 Siddemøbler (undtagen varer henhørende under pos. 9402), herunder sovesofaer og lign., samt dele dertil af træ 9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 og 9403 91 Træmøbler samt dele dertil 9406 10 Præfabrikerede bygninger af træ

BILAG II

Due diligence-erklæring

Oplysninger, der skal indgå i due diligence-erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 2:

1. Operatørens navn, adresse og, hvis der er tale om relevante råvarer og relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, registrerings- og identifikationsnummeret for økonomiske operatører (EORI), jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013.

2. HS-kode, beskrivelse i fri tekst, herunder handelsnavnet og det fulde videnskabelige navn, af og mængde af det relevante produkt, som operatøren har til hensigt at bringe i omsætning eller eksportere. For relevante produkter, der indføres på eller forlader markedet, udtrykkes mængden i kilogram nettovægt og, hvis det er relevant, i den supplerende mængdeenhed, der er fastsat i bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 i forhold til den angivne HS-kode, eller i alle andre tilfælde udtrykkes mængden i nettovægt, der angiver et estimat eller en afvigelse i procent, eller, hvis det er relevant, nettovolumen eller antal enheder. En supplerende mængdeenhed skal anvendes, hvis den er defineret konsekvent for alle underpositioner under den HS-kode, der er omhandlet i due diligence-erklæringen.

3. Produktionsland og geolokalisering af alle jordlodder, hvor de pågældende råvarer er produceret. For relevante produkter, der indeholder eller er fremstillet ved brug af kvæg, og for sådanne relevante produkter, der er blevet fodret med relevante produkter, henviser geolokaliseringen til alle de bedrifter, hvor kvæget er opdrættet. Hvis det relevante produkt indeholder eller er fremstillet af råvarer, der er produceret i forskellige jordlodder, medtages alle jordlodders geolokalisering i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra d).

4. For operatører, der henviser til en eksisterende due diligence-erklæring i henhold til artikel 4, stk. 8 og 9: referencenummeret på en sådan due diligence-erklæring.

5. Teksten: »Ved at indgive denne due diligence-erklæring bekræfter operatøren, at due diligence, jf. forordning (EU) 2023/1115, er udført, og at der ikke blev konstateret nogen eller kun en ubetydelig risiko for, at de relevante produkter ikke overholder nævnte forordnings artikel 3, litra a) eller b).«

6. Underskrift i følgende format:

   »Underskrevet for og på vegne af:

   Dato:

   Navn og stilling: Underskrift:«.